

Pöytätennis

4/99

**Nuoriso SM-kilpailujen menestyskaksikko:
Jonna Hokkanen ja Satu Karsikas**

JULKAISIJA, TOIMITUS
Suomen Pöytätennisliitto ry
Radiokatu 20, 00093 SLU
puhelin (09) 877 1257, fax (09) 877 1267
sähköposti: office@sptl.slu.fi

PÄÄTOIMITTAJA
Kirsti Strohmayer

TOIMITUSKUNTA
Peter Eriksson, Tuomas Karkamo, Taneli Keinonen,
Kirsti Strohmayer

AINEISTOPÄIVÄT
no. 1 13.3.00
no. 2 15.5.00
no. 3 21.8.00
no. 4 13.11.00

ILMESTYISKUUKAUSI
no. 1 HUHTIKUU
no. 2 KESÄKU
no. 3 SYYSKU
no. 4 JOULUKUU

ILMOITUSHINNAT
1/1 sivu 1.800 mk
1/2 sivu 950 mk
1/4 sivu 500 mk
toistuvaisalennus 20 %
määräpaikkaisä 10 %

HINNAT JÄSENSEUROILLE
1/1 sivu 900 mk
1/2 sivu 450 mk
1/4 sivu 250 mk

LEHDEN HINNAT
vuosikerta 60 mk, irtonumero 18 mk,
lehti sisältyy lisenssimaksuihin

PAINOPAIKKA
IK-Print Oy, Vantaa

AINEISTO, OSOITTEENMUUTOKSET, TILAUKSET
SPTL:n toimisto

ISSN 0780-9182

KANSIKUVA
Ville Lappi

LUOTTAMUSHENKILÖN EETTINEN ROOLI

Viime kevään liittokokous oli sääntömuutoksia hyväksyessään viisas ottaessaan SLUn suosittamat eettiset näkökannat toimintasääntöihin mukaan. Kukaan tuskin silloin ajatteli, että joudumme tukeutumaan ko. sääntökohtaan jo saman vuoden syksyllä ylimääräisessä liittokokouksessa luottamushenkilöä erotettaessa. Vaikka yksimielisen ylimääräisen liittokokouksen jäljiltä onkin nyt erotetun toimesta ryhdytty protestoimaan, jaksan uskoa, että asia lopulta saa pöytätenniksen edun mukaisen ratkaisun. Sitä odotellessa voi vain toivoa, että meillä liiton puolelta mukana olevilla riittää voimia rankan syksyn jälkeenkin edessä olevaan koitokseen - ja ennen kaikkea normaalien, tärkeiden pöytätennisasioiden hoitoon.

Pöytätennisliitto oli muuten kahdeksan ensimmäisen SLUn sääntösuositukset hyväksyneen liiton joukossa. Nopea toiminta toi meille SLUn erityismaininnan hyväksymisprosessien etenemisestä kertovassa seurantaraportissa.

Liiton hallituksen tasa-arvosuhde oli keväällä jo varsin hyvällä mallilla, mukana oli kaksi varsinaista naisjäsentä ja yksi varajäsen. Nyt syksyllä on tilanne jälleen nollaan tunut, naispuoliset jäsenet turhautuivat ja jättivät hallituksen temmelyskentän jälleen miehisiin käsiin. Valitettavaa, sillä SLU seuraa myös tasa-arvon toteutumista jäsenliitoissaan. Tasa-arvo ei ole mikään itsetarkoitus, mutta hyvien naisvaihtoehtojen ollessa kyseessä, tulee nämä huomioida valinnoissa. Toivoa sopii, että tyttö- ja naispelaajien määrä lajissamme edelleen kasvaa ja sieltä nousee uusia, innokkaita vaikuttajia myös hallitustyöskentelyyn.

Aina silloin tällöin on lounaskeskusteluissa virinnyt kollegojen kanssa pohdiskelu siitä, miksi vapaaehtoiseen järjestötyöhön haetaan aika ajoin henkilöitä, jotka tavalla tai toisella hankaloittavat joko hallitustyöskentelyä, toimihenkilöiden toimintaa tai yleensäkin ovat kaikessa ns. "vastarannan kiis-kiä". Mikä saa heidät käyttäytymään kieltei-

sellä tavalla ja omavaltaisesti vapaaehtois-työssä, jonka pitäisi olla iloista ja hauskaa ja tuottaa hyviä tuloksia? Järjestön luottamus-henkilönä toimiminenhan on harrastus ja itse ainakin odotan harrastustoiminnan olevan mieluista, mukavaa ja virkistävää. Eivätkö nämä "häiriköt" ja "tyrannit" saa tyydytystä varsinaisessa työssään, tunne pätevänsä siinä vai eikö heidän yksityiselämässä ole kunnossa, kun negatiivisuutta pitää kylvää järjestökentällä? Järjestötoiminnassa tarvitaan toki voimakkaitakin persoonia, mutta itsepäin oman näkemyksen ajaminen ei voi olla rakentavaa eikä demokratian mukaista. Sanotaan, että ihmisten erilaisuus on rikkaus, mutta erilaisuudessakin on tiettyä kohdin sopeuduttava noudattamaan järjestön linjauksia, toimintatapoja ja sääntöjä. On turha tuhlaa voimavaroja ja taitoja repivään riiteltyyn, vaan käyttää kaikki liikenevät resurssit pöytätenniksen edistämiseksi maassamme. Tarvitsemme rakentajia, emme hajottajia.

Tämän lehden teemana on huiput. Olympiakomitean valmennuspäällikkö Heikki Kantola totesi lehdessämme 1/99: "Urheilija saavuttaa menestystä, kun hän on kypsä menestymään. Tuloksia voi todenteolla odottaa vasta, kun siihen tarvittavat osatekijät ja perusvalmiudet ovat kunnossa". Nyt haastattelemamme huiput ovat kukin kotimaan huipuja omassa luokassaan, mutta kansainvälinen huippumenestys meiltä vielä puuttuu. Tuoko sitä uusi vuosituhat?

Kussakin tämän vuoden lehdessä on ollut oma teemansa: valmennus, seuratoiminta, pöytätennisvälineet ja -asut ja nyt huiput. Olisi mukava saada palautetta yleensä teeman käytöstä ja myös vinkkejä ensi vuodelle mahdollisista uusista teemoista. Joka tapauksessa joitain uusia tuulia puhaltelee varmasti uudelle vuosituhatkalle siirryttäessä.

Joulun iloa ja valoa vuodelle 2000!

Kirsti Strohmayer

Ajatuksia menneestä ja tulevasta

Kokonaisvaltainen tulevaisuuden suunnittelu perustuu myös menneisyyden ja nykyisen tilanteen tuntemiseen. Olen yrittänyt paneutua Suomen pöytätennistötoiminnan kehittämiseen historian valossa. Pöytätennistötoiminnan keskeisen toimintakehän näen seuraavalla tavalla: Menestys -> maine, kunnia, media ja raha -> markkinointi -> lajikiinnostus -> lajinlevitys -> raha -> seuratoiminta, koulutus ja valmennus -> kilpailutoiminta ja huippu-urheilu -> menestys -> jne.

Raha

Tuhannen taalan kysymys on, mikä em. kohteista muodostaa sen pullonkaulan, johon pitäisi panostaa. Aloitan rahasta, jonka järjestely ja edunvalvonta luonnollisesti on organisaation johtajan ehkä tärkein vastuualue. Pöytätennis ei ole niitä helpoimpia lajeja markkinoida, varsinkaan nykyaikoina kun mediahuomio on yhä enemmän keskittynyt muutamaan suurlajiin. Viime vuosina televisioituiden SM-lähetysten myötä olemme saaneet pienet mainosrahat, mutta muuten tällä saralla on vielä paljon kehitettävää. Tärkeä rahalahde on ollut oman toimintamme kautta kerätty runsaat 200.000 mk vuodessa (lähinnä eri lisenssi- ja kilpailumaksuja).

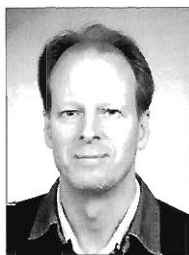
Liiton tärkein rahalahde on ollut valtion toimintavastustus, jota anotaan vuosittain opetusministeriöltä (OPM). Avustusten suuruus on periaatteessa määrätty Suomen liikunnan ja urheilun (SLU) asettamien tiettyjen määrällisten, laadullisten ja huippu-urheilun tulokriteerien perusteella. Todellisuudessa tulokriteerit ovat näennäiset. Rahat jaetaan lähes yksinomaan lajeja harrastavien kokonaismäärien perusteella (ks. erillistä juttua sivulla 8). Keväällä 2000 nähdään, ovatko ponnistelu näiden epäoikeudenmukaisten rahanjakoperiaatteiden korjaamiseksi onnistuneet.

SLU:n uudet tulokriteerit astuivat voimaan 90-luvun alkupuolella. Silloin liitomme valtionapu oli suurimmillaan (n. 700.000 mk 1994). Valitettavasti pöytätennistien tulokriteerit eivät vastanneet näitä määrärahoja. Näistä vuosista määräraha on huvennut n. 7% vuosivauhdilla (paitsi 1999 määrärahoissa, joihin OPM lisäsi 10.000 SLU:n suosituksesta poiketen). Karu todellisuus on, että huolimatta mahdollisista laadullisista muutoksista meidän määrärahamme ei voi nykykriteereillä nousta yli 200.000 mk! Tänä vuonna tukemme on ollut 490.000 mk ja ensi vuodeksi SLU on ehdottanut vajeat 450.000 mk.

Pöytätennistien harrastajien määrä

Koko sen 30 vuoden ajan, jonka olen toiminut pöytätennistien parissa, liiton toiminta on keskittynyt lajinlevitykseen ja seuratoimintaan. Mikä on tulos? Jos katsotaan lisenssimääriä todetaan ehkä hieman yllättäen, että lisenssimäärät aivan 50-luvulta saakka ovat pysyneet melko samoina, eli n. 900. Yllättävää sen takia, että liiton jäsenseurojen ja järjestettävien kilpailujen määrässä on tapahtunut selvä lasku 90-luvulla. Kilpailujen suhteen täytyy kuitenkin huomioda, että yleistyneen poolijärjestelmän myötä ottelujen kokonaismäärät eivät ole laskeneet samassa tahdissa kuin itse kilpailut. Yleinen yhteiskunnallinen nousukausi 80-luvun lopussa ja 90-luvun alussa sekä sen jälkeinen lasku on heijastunut yleisenä trendinä myös muissakin urheilulajeissa. Tämän vuoden lopussa on mielenkiintoista nähdä, mikä on nykyisen trendin suunta. Merkit viittaavat uuteen nousuun.

SLU:n tulokriteerejä ajatellen lisenssiluvuilla ei ole suurta merkitystä. Sen sijaan liiton alaisessa toi-

minnassa harrastavien määrä on ratkaisevan tärkeä luku. Tämä luku, johon sisältyy myös lisenssiottomat "harrastajat" on myös ollut yllättävän vakio, n. 2000-3000 henkilöjäsentä. Vuonna 1998 luku oli n. 2300, josta lähes puolet oli lisenssipelaajia. Näissä luvuissa ja näissä suhteissa näen nykyisen pöytätennistien heikon kohdan. Tässä me olemme jääneet jälkeen. Muissa urheilulajeissa on paremmin pystytty nivellyttämään harrastusurheilun eri muodot liiton alaiseen toimintaan. Näin ollen on myös nykyinen hallitus kehittämässä kokonaan uutta jäsenjärjestelmää ja toimintaa harrastuspöytätennistien liittämiseksi liiton alaiseen toimintaan (ks. erillinen kirjoitus sivulla 22).

Koulutus ja valmennus

On selvää, että ilman riittävää seurakoulutusta ja valmennusta mistään ei tule mitään. Kuitenkin on yhtä selvää, että tämä ei ole ollut toimintamme rajoittava tekijä. Meillä on jo vuosikaudia ollut ylitartontaa seurakoulutuksesta ja valmennuksesta verrattuna seurojen omiin henkilöresursseihin, tilamahdollisuuksiin ja tarpeisiin näiden toimintojen suhteen. Uudet harrastajat, seurat ja yhteisöt, ja näihin liittyvät taustahenkilöt on synnyttävä, löydettävä ja saatava mukaan toimintamme. Sitä mukaa kasvatetaan tarvetta ja luodaan edellytykset myös uuden seuratoiminnan kehittämiseksi.

Huippu-urheilu

Totesin jo vuosi sitten (PT 4/1998) maajoukkue-toimintamme olleen jo pidemmän ajan niin korkeatasoista, kuin se siihen uhrattujen resurssien valossa on mahdollista. Tuskin on ainoatakaan maata meidän edellä samoilla rahallisilla tai henkilöresursseilla. Tästä herääkin kysymys mikä olisi meidän huippu-urheilun taso, jos siihen suunnattaisiin asianmukainen tuki? Muistettakoon, että suurin osa eri urheilulajien lajilevitysten menestystarinoista lähtee huippu-urheilumenestyksestä. Voidaan syystä kysellä itseltämme mikä olisi meidän nykyinen huippu-urheilutilanteemme (ja sitä mukaa koko lajikuvamme), jos me noin 10 vuotta sitten olisimme palkanneet ammattilaisvalmentajan kehittämään ns. team 2000 (koostuen nuorista lupauksistamme, Linus Eriksson, Aki Kontala, Katja Nieminen, Juha Päiväranta ja Pasi Valasti). Silloin esitykset kaatuivat ehdottajien ollessa pelaajien isiä (Pauli Kontala ja allekirjoittanut) ja panostamisen kohteeksi valittiin lajinlevitys. Ensi vuoden polttava kysymys tuleekin olemaan tulevaisuuden huippu-urheilu ja sen kehittäminen.

Menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus

Väärät panostusalueet, pienimuotoinen näpertely ja henkilökohtaiset ristiriidat ovat mielestäni olleet menneisyyden ja osittain nykyisenkin kehityksen esteenä. Mutta, niin ristiriitainen kuin pöytätennistien heimme joskus tuntuukin olevan, näen siinä kuitenkin myös tulevaisuuden potentiaalia. Meidän on vain yhdessä löydettävä oikeat panostusalueet ja keinot henkilöresursseimme kehittämiseksi ja hyödyntämiseksi.

Hyvää joulua ja rakentavaa vuotta 2000!

Peter Eriksson

Päätoimittajalta	2
Puheenjohtajalta	3
Pasi Valasti	4-5
Nuorisio-SM	6-7
Määrärahojen jakoperiaatteista	8-9
Eurooppa Liiga	10-11
KuPTS mestaruussarjassa	12
BC-SM	12-13
Liu Guoliang haastattelussa	14
Nappulaliiga	15
Kerhopalsta	16
Pingistytö Noora Nieminen	17
Nuorisostipendit	18
Nuori Suomen paikallistuet	18
Syksyn pelaaja	19
Suomalaisia huippuja	19-20
Veteraanien maaottelu	21
Kauko Tuomaisen muistoksi	21
Jäsenjärjestelmä kehittyy	22
Lyöntilaskentasaännöistä	22
Liitosta tiedoksi	23
Pikku uutisia	23
Kilpailunurkka	24
KKI-visailu	24
Tuloksia	25-27

PASI VALASTI

Taistelija kolmelta vuosikymmeneltä

Ensimmäisen kerran törmäsin Pasi Valastin nimeen, kun oma peliurani käynnistyi 80-luvun alussa. Pöytätennislehdessä tapahtaminen postiluukusta oli silloin aina suuri tapahtuma. Yhdessä ensimmäisistä minulle tulleista lehdistä (2/1982) oli juttu juniorien SM-kilpailuista. Erityisen tarkasti luin tietysti oman ikäluokkani kilpailusta. Pasi oli selvinnyt MJ-13 mestariksi.

"Rakas vihollinen" Linus Eriksson vastassa SM-kilpailujen loppuottelussa.

Muistatko itse nuo kilpailut?

Kyllä ilman muuta. Voittaminen on aina ollut hieno kokemus, niin nyt kuin silloinkin. Silloin voitoin muistaakseni semmissä ensimmäisen kerran Jari Sipilän, jolle olin aina ennen hävinnyt.

Mitä oli tapahtunut ennen tätä kilpailua? Koska olit aloittanut pelaamisen?

Aloittamista en edes muista, sillä olin aina pyörinyt hallilla isäni kanssa. Varsinaisen pelaamisen aloitin ehkä 6-7-vuotiaana. Ensimmäiset kilpailuni olivat TUL:n liittojuhlien kilpailut, jolloin olin 10-vuotias. Ensimmäiset ohjatut harjoitukset puolestaan olivat seurani Tapiola Otson harjoitukset Ruskeasuolla ja valmentajana toimi Pauli Makkonen.

Ensimmäisen kerran itse näin sinun pelaavan kadettien mestariluokassa, sijoituisti toiseksi Jari Sipilän jälkeen. Itse sijoituisti sijalle 33. Jatkossakin kakossijasta tuli sinulle juniorivuosiensa tyypillinen sijoitus.

Voi olla aika monelle yllätys, että sinulla ei ole kuin yksi juniorien SM-kulta kaksinpeleissä eli juuri tuo MJ-13 mestaruus.

Aivan, olin kyllä useammankin kerran suosikki ja finaaliissa, mutta mestaruuksia tuli vain yksi. Tietysti silloin ne pelit olivat maailman tärkeimmät, mutta nyt tuntuu kaikkein ratkaisevimmalta kehityksen kannalta olleen juuri tuo kova kilpailu.

Millaista harjoittelusi oli juniorina?

Ruskeasuolla olin kyllä joka ilta treenauksissa ja erityisesti kesät olivat tiiviitä. Silloin TUL järjesti pitkiä leirejä. Junnuna kesät menivätkin pitkälti leireillä.

Eräänlainen uusi vaihe harjoitteluuni tuli noin 15-vuotiaana, kun Esko Heikkinen alkoi vetää harjoituksia minulle. Matti Seirolle ja Janne Kontalalle Ruskeasuolla. Esko onkin ollut siitä lähtien valmentajani. Nykyään tämä valmennussuhde ei ole kovin tiivis, mutta edelleen käyn tarpeen mukaan hänen kanssaan asioita läpi.

Mitä pidät läpimurtonasi miesten sarjassa?

Erittäin tärkeää oli, kun pääsin 17-vuotiaana pelaamaan mestaruussarjaa. Sain silloin paljon hyviä otteluja. Arvostinkin mestaruussarjassa pelaamista todella korkealle. Yleensäkin tuntuu, että sarjan arvostus oli silloin nykyistä korkeampi. Toisaalta voi olla, että aika on kullannut muistot.

Toinen asia urallani oli vuoden 1988 EM-kilpailut, joihin pääsin mukaan. Saavutin kilpailuissa pari hyvää voittoa tärkeissä paikoissa. Tämä antoi kyllä intoa ja uskoa, että kyllä sitä voi pärjätä muuallakin kuin vain kotimaassa.

Seuraava porras oli kansainväliset pelit.

Muutin kaudella 1988-89 Ruotsiin yhdessä Janne Kontalan kanssa. Olin Ruotsissa yhteensä kolme vuotta, joista kaksi olin Örebrossa. Nämä kolme vuotta olivat ehdottomasti urani tärkeimmät. Ruotsissa opin todella harjoittelemaan. Nykyinen tekemiseni pohjautuu pitkälti näihin vuosiin ja niihin kokemuksiin, joita sieltä sain.

Olet urallasi pelannut Ruotsin lisäksi Tanskassa ja Saksassa.

Tanskassa pelaamani vuosi oli kyllä hyvä vuosi ja päättyihän se myös mestaruuteen. Saksassa olen pelannut 1. ja 2. bundesliigassa ja regionalligassa. Ykkösessä pelasiti vain muutaman ottelun, mutta olihan sekin hieno kokea.

Tällä hetkellä pelaan 2.bundesliigassa Borsumin joukkueessa. Toistaiseksi olemme hävinneet kaikki ottelumme, joten säilyminen näyttää todella vaikealta. Omat pelit ovat toisaalta menneet kohtuullisesti.

Toistia vuorotteluvapaalla olo on mahdollistanut keskittymisen pöytätennikseen. En ole juurikaan harjoitellut Saksassa, vaan käynyt vain pelaamassa ottelut. Harjoittelun olen hoitanut kotimaassa. Päivittäiseen annokseen kuuluu illalla treenit ja aamulla fyysistä, jonka merkitys iän myötä vain korostuu. Nuoremmalle pelaajalle kerran päivässä ei välttämättä ole tarpeeksi, mutta uskon sen olevan itselleni sopivin määrä.

Miten luonnehtisit pöytätennis-kulttuurin eroja maissa, joissa olet pelannut?

Saksassa pelatessa paineet ovat melko kovat. Ulkomaalaispelaajalta odotetaan aina voittoja. Toiminta on lyhytjänteistä, jos olet voittanut ottelun, olet hyvä ja jos olet puolestaan hävinnyt, olet surkea, vaikka olisit pelannut kuinka hyvin tahansa. Tässä suhteessa kokemuksen Ruotsista ovat toiseltaiset. Ruotsissa arvostetaan hyvää esitystä ja yrittämistä. Voitto ei ole ainoa asia, joka merkitsee ja ilmapiiri on kannustavampi. Nuorelle pelaajalle Ruotsi onkin mielestäni parempi paikka kuin Saksa, jossa paineet voivat olla liian kovat.

Jos palataan kotimaan ympyröihin, niin millainen suhde sinulla on SM-kilpailuihin?

SM-kilpailut ovat aivan eri luokkaa kuin muut kotimaan ottelut. Niihin löytyy aivan eri keskittyminen kuin vaikkapa GP-kilpailuihin.

90-luvun SM-kilpailut ovat pitkälti olleet sinun ja Linus Erikssonin välistä kamppailua. Onko sinulla erityinen lataus kohdattessasi Linuksen ja millainen hän on vastustajana?

Kyllä Linuksen kanssa kamppailu on ollut minulle yksi motivaation lähde. Uskon tämän kilpailun olleen kummallekin eduksi. Linus on aina ollut minulle hankala vastustaja, kuten kaikki pelaajat, joilla on kova veto heti syötön jälkeen. Pelirytmien mukaan pääseminen on hankalaa näitä vastustajia vastaan.

Millaisin mielin seuraaviin SM-kilpailuihin?

Ei tavoitteena tietenkään voi olla mikään muu kuin voitto. Kärki on kyllä tasainen. Voittaja voi olla kuka tahansa itseni lisäksi joukosta Linus, Aki Kontala, Mika Räsänen ja myös Manu Karjalaisella on hyvänä päivänä mahdollisuutensa.

Kysyttäessä parasta saavutusta ei Pasi osaa nimetä yhtä ylitse muiden olevaa, vaan mainitsee muutaman huippukohdan pienen miettimisen jälkeen.

Puolan avointen nelinpelin finaaliapaikka yhdessä Braininin kanssa oli kyllä saavutus, jota arvostan. Tietysti Suomen mestaruudet ovat arvokkaita saavutuksia ja Tanskan mestaruussarjan voitto. Yksittäisille voitoille en laita niin paljon painoa.

Mikä on puolestasi suurin pettymys tai ikävin kokemus peliurallasi?

Jarmo Jokisen kuolema oli kyllä melkoinen järkytys.

Pelisi vahvuuksiin kuuluu hyvä

rystypeli. Toisaalta kämmenpuoli on suhteellisesti heikompi. Oletko pyrkinyt kehittämään sitä?

Tietysti olen paneutunut myös kämmen tekniikan parantamiseen, mutta erityisesti olen paneutunut omaan pelityyliini. Olen jo kauan rakentanut sitä ja tiedän todella mitä minun pitää tehdä. Harjoittelen myös pelityyliäni ja -ajatukseni mukaisesti. En esimerkiksi harjoittele kämmenen hakua rystykulmasta harjoituksissa, koska en tee sitä myöskään peleissä. Mielestäni pelaajien tulisi yleensäkin enemmän miettiä omaa peliään ja paneutua siihen, että todella tietää mitä juuri hänen tulee tehdä.

Onko pelityyliäsi muuttanut vuosien varrella?

Peli on nopeutunut, joten joudun nykyään välillä pelaamaan hieman kauempana pöydästä.

Keskeinen osa peliäsi on voimakas ulospäin näkyvä tsemppaaminen. Mistä ja miten tämä taiseluhenki löytyy?

Kova taistelu on kyllä osa peliäni. Ilman sitä jäisi todella moni voitto saamatta. Minulla on myös taistelijan maine ja uskon jopa osan vastustajista pelkäävän sitä, kun saan kunnan hurmion päälle.

Toisaalta iän myötä on kovan taistelun saaminen joskus vaikeata esimerkiksi tavallisiin kotimaan GP-kilpailuihin. Siitä huolimatta kyllä tappiot tuntuvat näissäkin peleissä aina yhtä pahoilta. En osaa ottaa tappioita kevyesti. Pelaan nykyään kovin vähän kotimaassa, joten olisi kiva pelata täälläkin hyvin, mutta kaikkiin otteluihin ei vain voi keskittyä samalla tavalla.

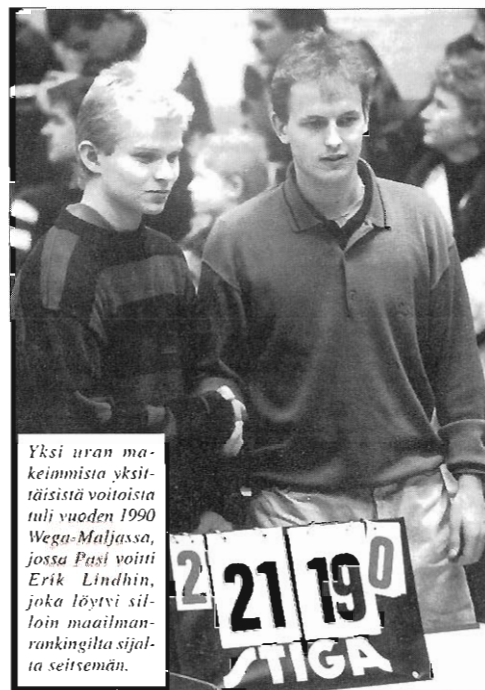
Valmistaudun otteluihin miettimällä vastustajia ja sitä miten heitä vastaan pelaan. Toisaalta keskityn pitkälti omaan suoritukseen, joten en kauheasti muuta pelityyliäni vastustajan mukaan.

Maajoukkueessa on hieman pysähtynyt tilanne. Uusia nuoria uhkaajia ei ole kovasti näkyvisä. Miten näet tilanteen?

Tietysti tilanne hieman huolestuttaa. Paine ja kilpailu olisi kyllä hyväksi.

Mitä nuorten tulisi tehdä syrjäyttääkseen nykyiset maajoukkuepelaajat?

Treenikeskus olisi tietysti erinomainen ratkaisu, mutta jos se ei toteudu, niin muutto ulkomaille on paras ratkaisu. Tulee kuitenkin muistaa, että pelkkä osoitteenmuutos ei tee kenestäkään peluria, vaan tekeminen ratkaisee. Kansainvälisen uran rakentaminen

Yksi uran maikkeimmista yksittäisistä voitoista tuli vuoden 1990 Wega-Maljassa, jossa Pasi voitti Erik Lindhin, joka löytyi silloin maailmanrankingilta sijalta seitsemän.

kannattaa mielestäni aloittaa Ruotsissa, jonka jälkeen voi siirtyä Keski-Eurooppaan.

Mistä sinulla itselläsi on jäänyt kiinni nousu esimerkiksi 50:n parhaan joukkoon maailmassa?

Menestys vaatii aina oikeita ratkaisuja. Olosuhteet on oltava sellaiset, että ne mahdollistavat kehityksen. Jälkeenpäin voi sanoa, että olisi pitänyt muuttaa Ruotsiin vielä nuorempaan. Toinen virhe, jos niin voi sanoa, oli jääminen Suomeen armeijan jälkeen muutamaksi kaudeksi. Menneitä on kuitenkin turha murehtia.

Kuinka kauan sinut nähdään vielä maajoukkueessa?

Vaikea sanoa. Pelaan nyt vuosi kerrallaan. Toisaalta kyllä maajoukkue kiinnostaa aina kun tulee valituksi ja itse tuntee, että on jotain annettavaa joukkueelle.

Oman aktiiviuran jälkeenkin aion olla mukana lajissa, sillä on todella vaikea kuvitella elämää ilman pöytätennistä, sillä niin paljon se on vuosien varrella minulle antanut.

Mukavaa kuultavaa pelaajalta, joka ei todellakaan edusta valitettavan tyypillistä ”mä pelaan vain pöytätennistä” linjaa. Pöytätennislehti toivookin, että Pasi jatkaa vielä usean vuoden taistelua myös maajoukkueessa, sillä hänen vetäytyessä joukkueeseen jäisi vaikeasti muiden täytettävä aukko ”puhinaa ja taistelua”.

Taneli Keinonen

HISTORIAN ENSIMMÄISET NUORISO-SM:t

20.-21.11. Laukaalla

Maailman ensimmäiset nuorison Suomenmestaruus-kilpailut kisattiin Vehniän Visan järjestäminä. Nuorisoluokat (MJ-17, MK-20, NJ-17 ja NK-20) päätettiin viime keväänä erottaa omiksi kisoikseen. Tähänastihan näiden luokkien mestaruuksista on taisteltu henkilökohtaisten, BC- ja joukkue-SM:ien yhteydessä, ja nuorten luokat hukkuivat masan sekaan. VehVillä olikin haastava paikka osoittaa ensimmäisinä järjestäjinä kisojen oikeutus.

Ja hienosti vehniäläiset Markku Karsikas päämoottorinaan urakastaan selvisivät. Vaivaa oli nähty, ja niinpä järjestelyistä ei oikein hakemallakaan tahtonut huonosti hoidettuja seikkoja löytää: oli avajaiset, numerolaput, käsiohjelma, joukkuekisan tilannelaput, hyvä aikataulu, kunnon palkintojenjaot jne. Tunnelmaa loi Markun "isäntämäinen" kuulutustyöskentely.

*Pelaajat ja huoltajat olivatkin varmasti uusiin SM-kisoihin tyytyväisiä. Toivottavasti kisoille vain löytyy halukkaita järjestäjiä jatkossakin. Työtä se aina vaatii eikä seuran kas-
sa välttämättä kasva, mutta tuskin sitä ainakaan Vehniällä surraan.*

Valitettavasti allekirjoittaneen kapasiteetti ei tällä kertaa juuri riittänyt kuin oman joukkueen esitysten seuraamiseen. Niinpä kunnollisia selostuksia eri luokkien peleistä on mahdoton antaa. Mutta kuvat puhukoon puolestaan, tulokset eivät ehtineet vielä tähän lehteen.

Ville Lappi

Miesjuniorien joukkuekilpailu päättyi Westikan kaksoisvoittoon. Pronssia nappasivat PT Espoo ja PT 75.

Naisjuniorien nelinpelin mestaruuden korjasivat isäntäseuran Jonna Hokkanen ja Satu Karsikas.

Totisemmäköisiä poikia miesjunioreiden palkintojenjuossa.

Nuorisoluokan mestarilla Anttoni Lehdolla pää on pystyssä ja miksei olisi, kyllä uran ensimmäinen mestaruus varmaan maistui. Hopella jääneen Juho Poutasen olemus on puolestaan tällä kertaa hieman apeampi.

Isäntäseuran Vehniän Visan mitalirohmut Satu Karsikas ja Jonna Hokkanen.

Naisjunioreiden mestari Janna Husari. Nykyinen seura on POR 83, eikä Partile pingisklubb, vaikka verkari niin väittääkin.

Tilaa

**PRO
NUORI SUOMI**

*-kannustee ja palkitse
omaa seuraväkeäsi!*

Tilaukset:

SLU / myyntipalvelu
puh. (09) 3481 2266

EHDOTELMA SUOMEN LIIKUNNAN JA URHEILUN LAJILIITTOJEN MÄÄRÄRAHOJEN JAKOPERIAATTEIDEN KEHITTÄMISEKSI

Tausta

Suomi on kautta aikojen ollut menestyksellinen urheilumaa, varsinkin ottaen huomioon maamme pienet resurssit. Hyvin organisoitu liikunta ja urheilu järjestöineen on tässä ollut perustekijänä. Kansainvälisen kilpailun kasvaessa urheilu ja sen rahoitus on kuitenkin joutunut uusien haasteiden eteen. Yli kymmenen vuotta sitten syntyi tietynlainen "konsensus" siitä, että parhaat takeet kansainvälisestä menestyksestä syntyisivät urheiluun suunnattavien määrärahojen keskittämisestä muutamaa kansallisesti tärkeäksi todettuun lajiin. Viime vuosina on kuitenkin myös alettu painottaa monipuolisen ja tasa-arvoisen urheilun tukemista. On syntynyt tehostettu tulospäätös -toimen määrärahajakoperiaate. Lajiliitot anovat Opetusministeriöltä määrärahaa, joka myönnetään suurelta osin SLU:lle esitettyjen tulosselvitysten perusteella. Uudet periaatteet eri osa-alueiden tulosten evaluoimiseksi pistelaskusysteemeineen on kieltämättä kehitys verrattuna aikaisempaan hieman "umpimäkkäisempään" käytäntöön.

Nykytilanne

SLU:n asettamat tulospäätökset jakautuvat seuraavasti:

- * nuorisoliikunta (50% painoarvo määrärahoissa)
 - määrälliset kriteerit (60% nuorisoliikunnasta)
 - laadulliset kriteerit (40% nuorisoliikunnasta)
- * aikuisliikunta (25% painoarvo määrärahoissa)
 - määrälliset kriteerit: seuroissa urheilevat (60% aikuisliikunnasta)
 - määrälliset kriteerit: ulkopuolinen liikunta (15% aikuisliikunnasta)
 - laadulliset kriteerit: 25% aikuisliikunnasta
- * huippu-urheilu (25% painoarvo määrärahoissa)

Lisäksi laadulliset kriteerit on pilkottu moneen alakohtaan, jotka varsin kattavasti käsittelevät urheilun eri aspektit ja joista erilliset pisteet jaetaan. Nykyisten tulokriteerien hyvänä puolena voidaan pitää eräiden kansakuntamme priorisointilajien menestystä. Lisäksi kriteerikäytäntö tarjoaa oivan suunnittelumallin urheilutoiminnan eri aspekteista.

Haittapuolena voidaan todeta, että vaikka eräät suuret lajit ovatkin menestyneet, on joukko pienempiä lajeja, joiden toimintaedellytykset ovat kaventuneet. Suomalaisen urheilun moninaisuus on kärsinyt määrärahojen liiallisesta keskittämisestä. Myös medioiden välittämä urheilun monipuolisuus on kärsinyt. Tietynlainen kyllästyminen liialliseen keskittymiseen on havaittavissa. Yleinen poliittinen mielipide on yhä äänekkäämmin alkanut kyseenalaistaa määrärahojen keskittymisen muutamille suurille ammattilaisurheilun suuntautuille lajiliitoille, joiden omat rahavirrat myös ovat varsin suuret.

Nykykäytännön tarkastelu

Yleistä:

Kriteerien jako nuorisoliikuntaan (painoarvo 50%), aikuisliikuntaan (25%) ja huippu-urheiluun (25%) edustaa tiettyä priorisointilinjaa. Nuorten ja aikuisten kohdalla kriteerit on lisäksi jaettu määrällisiin ja laadullisiin tulospäätöksiin. On ollut suositua, ehkä aiheellisestikin, priorisoida nuorten liikuntaa. Toisaalta taas kansanterveyttä ajatellen saattaa olla, että aikuisliikunta, varsinkin vanhemman polven kohdalla, olisi myöskin priorisoitava. Lisäksi huippu-urheilun kohdalla räytyy muistua, että juuri menestys tällä saralla on ehkä suurin yksittäinen käytännön tekijä nuorten kiinnostuksen syntymiseen.

Nuorisoliikunta:

- * määrälliset tulospäätökset:
Määrä tarkoittaa kaikkia henkilöjäseniä, joihin kuuluvat lii-

ton lisenssiä tai muuta "virallista" liiton rekisteröintiä omaavat (ns. tarkasti todennettavien määrä), seurojen ilmoittamat muut tarkasti todennettavat (seurajäsenmaksut jne.) ja seurojen ilmoittamat epätarkasti todennettavat. Näistä seurojen ilmoittamista määristä ja vertaamalla galluputkimuksien tuloksia SLU päättää lopullisesta määräraviosta. Ongelma tässä on se, että ainoastaan viralliset rekisteröinnit ovat tarkkoja lukuja ja muissa luvuissa esiintyy suunnattomia vaihteluita johtuen eri lajiliittojen ja seurojen dokumentointitavoista. Myös galluputkimukset antavat epäluotettavia lukuja pienemmille lajiliitoille.

* laadulliset tulospäätökset:

Tähän sisältyy seuraavat kohdat: strategia, osaaminen, valmennus, rekrytointi, alle kouluikäiset ja muut toiminnot. Näistä kohdista osaaminen, valmennus ja rekrytointi pisteytetään suurelta osin määrällisten saavutusten perusteella, jossa ei huomioida lajin suhteellista kokoa. Pisteet lasketaan yhteen ja kaiken lisäksi kerrotaan määräkertoimella! Kaikkiaan tämä tarkoittaa, että laatu edustaa oikeastaan vähemmän määrää. Näin ollen pienten lajien laatuainoarvot paremmasta suhteellisesta laadusta huolimatta jäävät usein alle 10% isompien laadusta.

Aikuisliikunta:

* määrälliset tulospäätökset:

Neljä viidesosa tästä osasta koskee kaikkia henkilöjäseniä samalla tavalla kuin nuorison kohdalla. Lisäksi tähän kuuluu - alueiden ja/tai liittojen yhteistyössä seurojen kanssa järjestämällä - lajia säännöllisesti harrastavien aikuisten määrä (asiakkaat ja muut) sekä liiton yhteistyökumppaneiden organisoimassa toiminnassa säännöllisesti liikkuvien määrä (yrittäjät ja muut). Yksi viidesosa koskee liiton organisoimaa varsinaisen seuratoiminnan ulkopuolella tapahtuvaa kuntoilua. Tässä ehkä vielä enemmän kuin mitä nuorison kohdalla on vaikea arvioida todellisia lukuja ja tässä SLU noudattaa tiettyä "terve järki" -systeemiä, mikä käytännössä kuitenkin on hyvin riippuvainen siitä, miten vakuuttavasti lajiliitot ovat onnistuneet kartoittamaan lajinleveytystoimintansa. Tässä ongelmana on pätevästi arvioida liiton toiminnan osuutta lajin yleiseen harrastusaktiivisuuteen. Yleinen lajinharrastuskiinnostus, aivan yksityisestikin, on hyvin riippuvainen lajin imagoista, joka vuorostaan on riippuvainen lajiliiton toiminnasta.

* laadulliset tulospäätökset:

Tähän sisältyy kohdat strategia, henkilöresurssit, tuotteet ja materiaali. Näistä kohdista henkilöresurssit, tuotteet ja materiaali pisteytetään suurelta osin määrällisten saavutusten perusteella, jossa ei huomioida lajin suhteellista kokoa. Yhteensä lasketut pisteet kerrotaan määräkertoimella (!) niin kuin nuorisoliikunnan kohdalla. Näin pienemmän liiton mahdollisuus saada merkittävää laatuainoarvoa on olematon.

Huippu-urheilu

- * Kriteerit muodostuvat kansainvälisestä rankingsijasta (korjattuna laajuuskertoimella), strategiasta, valmentajista, maajoukkuevuorokausista, antidopingtyöstä, urheilijan urakysymyksistä, tasa-arvokysymyksistä, vammaisurheilusta ja muista tekijöistä. Yhteispisteet lasketaan rankingsijasta kerrottuna muiden tekijöiden summalla ja vielä ns. merkitsevyyskertoimella. Kokonaisuudessaan laskenta ja arviointi on melko monimutkainen ja tässäkin määrällisyys tekijät valmentajien, maajoukkue-vuorokausien, merkityskertoimen ja muidenkin tekijöiden kohdalla poistavat pienempien lajien mahdollisuuden korkeaan tulospäätökseen.

- * Suurimmat menestykset tulevat kansainvälisesti pienissä (määrällisesti) lajeissa. Esim. maailman eniten harrastetussa joukkueurheilussa jalkapallossa tai yksilölajissa pöytätenniksessä kansainvälinen sijaluku 50 vastaa sija-aluetta 1-10 jossakin toisessa 10 kertaa vähemmän harrastetussa lajissa. Huippu-urheilun kohdalla voidaan todeta, että muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta, ei juuri ole eroja eri lajien välillä, kun tarkastellaan kansainvälistä menestystä suhteutettuna kansainväliseen harrastajamäärään.

Yhteenveto nykykäytännön heikoista puolista:

- laadulliset kriteerit ovat todellisuudessa näennäiset, eli yli 90% laadullisista tulospäätteistä ovat verhottua määrällistä kriteeriä (havainnollistettu Kuviossa)
- seuraus edellisestä on, että kun suhteellista laatua ei juuri huomioida, pienet ja keskisuuret liitot eivät voi nousta juuri tulospäätteistä ilman määrällistä muutosta
- laadullisten tulospäätteiden dokumentointiprosessi on melko työlästä, byrokraattista ja frustroivaa varsinkin ottaen huomioon niiden pieni vaikutusmahdollisuus
- koko tulospäätteiden dokumentointiprosessi pistelaskusysteemeineen on aivan liian monimutkainen, eivätkä edes evaluoijat itsekään pysty täysin selittämään miten pistearvioinnit tapahtuvat
- on vaikea perustella erilaista tulospäätteiden jakoa niin paljon toisiinsa vaikuttavien tekijöiden kohdalla

Ehdotelma uuden määrärahajärjestelmän pääperiaatteista

1. Olympia- ja muille kansallisesti merkittävillä lajiliitoille myönnetään tietyin kriteerein minimimääräraha, eli perusturva, joka takaa lajin toimintaedellytyksen ja kehityksen. Perusturvaksi ehdotan 600.000 mk. Kansallisesti merkittäviksi lajeiksi, joilla ei ole olympiastatusta, ehdotan esim. golfia, jääpalloa, kaukalopalloa, keilailua, pesäpalloa, ringetteä, salibandyä, squashia, suunnistusta ja tanssiurheilua. Perusturva tulisi käyttää kolmen toimihenkilön palkkaamiseen, joiden osaamisalueiden tulisi kattaa toimistotyö/-hallinto, lajinlevitys/markkinointi ja valmennus/ huippu-urheilu.

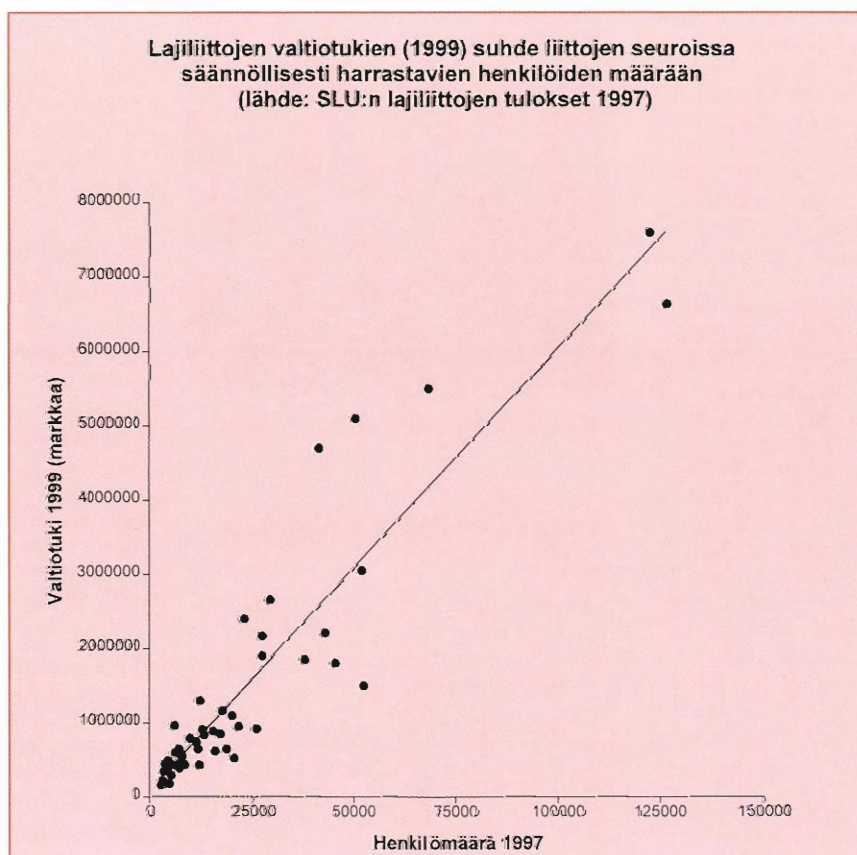
2. Perusturvan kriteeri voisi olla 500 lisenssipelaajaa (tai säännöllisesti kilpailutoimintaan osallistuvaa lisenssitöntä urheilijaa, mikäli liitolla ei ole lisenssikäytäntöä).
3. Alle 500 pelaajaa omaaville olympia- ja muille kansallisesti merkittävillä lajiliitoille tulisi myöntää suhteellinen minimimääräraha. Summa voisi olla kilpailutoimintaan osallistuvien pelaajien määrä kertaa 600.000 mk jaettuna viidellä sadalla.
4. Loput yhteisistä määrärahoista jaettaisiin yksinkertaisesti suhteessa lajiliittojen seuroissa harrastavien jäsenten määrään (vastaa nykykäytäntöä: kts. Kuvio).
5. Lisäksi erillisestä apurahapotista lajiliitot voisivat anoa määrättyä laatukriteerin lisärahoitusta. Apurahapotin kooksi ehdotan korkeintaan 5% opetusministeriön urheiluliitoille myöntämästä kokonaisrahasta. Tähän kohtaan soveltuisi kehittämishankkeet, kansanterveyttä edistävät projektit, tasa-arvoprojektit ja muut yhteisesti sovitut projektit.

Uuden määrärahajärjestelmän hyvät puolet

- urheilun monipuolisuus ja tasavertaisuus tulisi nykyistä käytäntöä oikeudenmukaisemmin toteutetuksi
- parempi uskottavuus rahanjakokäytäntöön toisi perusteen koko urheilusektoriin kuuluvan määrärahan nostamiseksi
- uusi käytäntö poistaisi nykyjärjestelmän turhaa näennäisyyttä ja monimutkaisuutta ja siten byrokratiaa helpottuisi sekä liitto-, SLU- että OPM-tasolla
- uusi käytäntö mahdollistaisi nopeamman käsittelyn ja pääsimme ajankohtaisempaan tulokseen
- apurahajärjestelmä helpottaisi nopeiden ajankohtaisten priorisointitarkaisujen kokeiluja

Peter Eriksson

Artikkeli on kirjoittajan pitämä esitelmä OPM:n ja SLU:n järjestöpäivillä 15.9.1999 (toim. huom.).

Tämänkertainen miesten E-liiga järjestettiin Luxemburgissa 2.-3.10. Järjestelyt olivat erinomaiset. Pelisysteemi oli nyt mielekkäämpi kuin edellisvuosina. Maat oli jaettu kahteen neljän maan lohkoihin, joista kaksi parasta sunnuntain sijoitusotteluihin. Molemmat finalistit pääsivät jatko-otteluihin toisen ryhmän parhaiden kanssa.

Hollanti vaikea voitettava

Alkuryhmässämme olivat Irlanti, Hollanti ja Luxemburg, tässä järjestyksessä myös kohtasimme maat. Ensimmäisenä oltelimme siis Irlantia vastaan. Aki (182) aloitti voitolla Irlannin kakkosesta Jonathan Cowenista (337) erin 2-0. Pasi (154) kohtasi Irlannin ykkösen Colum Slevinin (159) häviten tiukasti 19-21, 18-21. Mika (318) otti pakko-voiton kolmosesta Brian Fitzgeraldista (-) ja tilanne 2-1. Nelinpelin Aki ja Mika hävisivät (19-21, 19-21) ja tilanne olikin jo 2-2. Akin hyvä syöttöpelit ja oma kova kämmenspinniavaus toivat 2-0 voiton Slevinistä. Ratkaisupelissä Mikin peruspeli riitti Cowenia vastaan 21-13, 21-15 ja otteluvoitto meille 4-2.

Hollanti-ottelu tulisi ratkaisemaan lohkon kärjen järjestyksen. Hollannilla ei ollut mukana heidän parhaimpiaan Trinko Keeniä ja Danny Heisteria, jotka molemmat ovat 40 parhaan joukossa maailman rankingilla. Tästä huolimatta Hollannin peittoaminen jäi haaveeksi. Ottelu alkoi kannaltamme loistavasti Pasin voitettua kinkkivahvistuksen Chen Sungin (126) kolmannessa erässä 21-19. Tämän jälkeen ei riemunaiheita juuri ollutkaan. Viime kesän Jem-mitaliromu Yo Kalun (374) voitti Akin 2-0, Nermin Smajic (329) Mikin 2-0 ja tilanne 1-2. Nelinpelissä Aki-Pasi eivät saaneet peliään kulkemaan häviten Smajic/Daan Slipeenille (-) selvästi 0-2. Kalun jatkoi vahvaa esitystään peittoamalla Pasin 2-0 ja näin peli oli ohi lukemin 1-4.

Päivän viimeisessä ottelussa Luxemburg oli helpohko vastus. Aki voitti Sandro

Caenaron (342) ja Jerome Raisonin (258), Mika Daniel Wintersdorffin (251) ja Pasi Raisonin. Nelinpelin Aki/Mika hävisivät. Lopputulokset 4-1 ja lohkon 2. sija.

Mika (vas.), Aki ja Pasi pelihallin edessä.

Norjaa vastaan hengetön esitys

Sunnuntaiaamun semissä tuli vastaan Alohkon ykkönen Norja. Norjahan on ollut viimeisen vuoden aikana meille kompastuskivi niin E-Liigassa kuin PM:issäkin, eikä tämänkertainen kohtaaminen tuonut poikkeusta. Se, mikä ottelussa oli hämmästyttävää (hävion lisäksi) oli, ettei kaksinpeleissä voitettu erääkään! Pasi hävisi Istvan Moldovanille (196), Mika Geir Erlandsenille (109) ja Aki

Stian Wintherille (221). Nelinpelissä Aki/Pasi otti erän Moldovan/Erlandseniltä... On totta, että norjalaiset ovat menneet selkeästi eteenpäin viime vuosien aikana, mutta ettei erääkään...

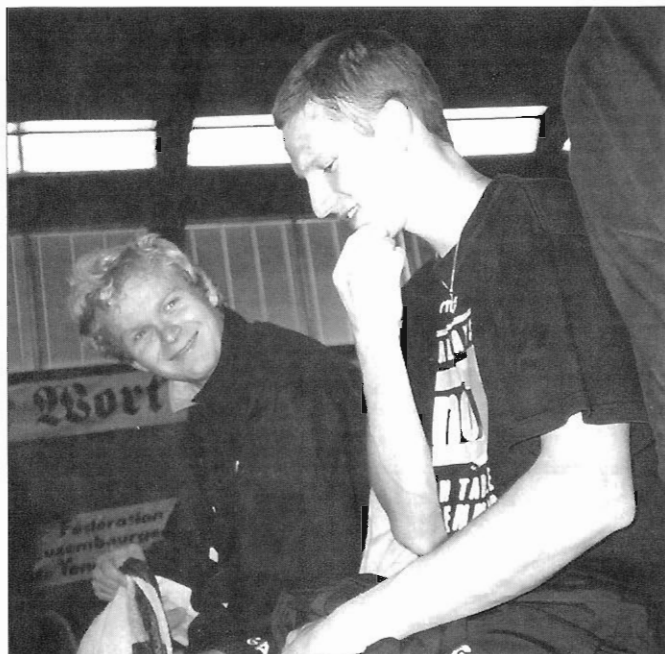
Samaan aikaan viereisellä pöydällä tapahtui turnauksen suurin yllätys Portugalin voitettua Hollannin. Hollanti teki nimittäin emämunauksen lähetettyään jostain syystä kotiin käytännössä heidän ykköspelaajansa Yo Kalunin jo lauantai-iltana! Varamiehisenä ja ehkä hieman asennevammaisena käviinkin niin, että Portugalin tsemppasi yllätysvoiton ja meni finaaliin Norjaa vastaan.

Norja turnauksen voittaja, Hollanti luovutti

Iltapäivän sijoitusotteluissa Norja peittosi Portugalin 4-1 ja mitä teki Hollanti? Lähti kotiin! Syy oli kuulemista se, että kaksi heidän pelaajaa oli loukkaantunut, eivätkä he saaneet joukkuetta kokoon. Tuskin näin oli, mutta saimme vapaan iltapäivän. Miehiä ei won saaminen juuri ymmärrettävästi hämmäntänyt, sillä pelaajamme urakoivat reilun vuorokauden aikana neljä joukkueottelua eikä lohdutussijasta pelaaminen juurikaan olisi sytyttänyt.

Turnausjärjestelyt onnistuneet

Luxemburg pystyi luomaan erinomaiset puitteet turnaukselle. Turnauksen järjestettiin siellä jo neljännen kerran. Paikalla oli mm. tv ja lehdistö, jonka asiantuntemusta

Hyväntuuliset Aki ja Pasi huilitauolla.

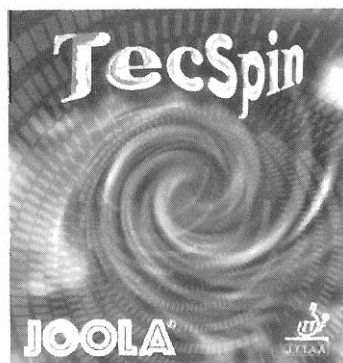
sai myös joukkueemme maistaa. Suomea pidettiin lauantain pelin jälkeen edelleen ennakkosuosikkina. Pasiin voittoa Chen Sungista keuhuttiin ja mikä mielenkiintoista: Suomi oli kuulemma turnauksen iloisin joukkue (emme siis olekaan juroja metsäläisiä jääkarhujen maasta!). Turnauksesta oli melkein kahden sivun juttu ja Pasista melkein puolen sivun kokoinen kuva!! Mitenkähän me saisimme vastaanlaista julkisuutta kotimaassa?

Luxemburgin liitolla on muuten 20 täysipäiväistä työntekijää, vaikka pelaajamäärä on samaa tasoa kuin meillä! Rahaa siis on. Uusi "hankinta" on ruotsalaiskoutsu Linus Mernsten, joka aloitti Luxemburgissa päävalmentajuuden loppukesällä.

Miestemme ottelusuhteet olivat tasaiset: Aki 4-2, Mika 3-2 ja Pasi 2-3. Pasiin voitto Sungista (126) oli varmasti paras yksittäinen suoritus. Surkeasti menneet nelinpelit (0-4) antoivat kyllä mietittävää. Linuksen paikallaolo etenkin nelinpelin kannalta olisi voinut auttaa, mutta spekulatiot sikseen. Joukkue pelaa parhaalla joukkueella, mikä sillä hetkellä on pelikunnossa ja piste. Seuraavana maajoukkue matkaa Ruotsin avoimiin marraskuussa ja joulukuussa karsitaan olympiapaikoista.

Hyvää pingiskautta kaikille lajin harrastajille sekä lycka till uusille juniorimaajoukkuevalmentajille, joiden panosta Suomen pingiksen eteen todella tarvitaan.

Markku Enström
miesten maajoukkuevalmentaja

- * KAUDEN '99/00 VIIMEHETKEN UUTUUDET
- * JOULUN ERIKOISTARJOUKSET - Kaikki tuotteet -10%
(ei pöydät ja robotit). Tilaukset viimeistään 22.12.1999!

TecSpin

Huippulaatua kontrolloituun hyökkäys- ja yleispeliin. Erittäin hyvä kulu-
tukestaavuus. Made in Japan.
Paksuudet: 1.8/2.1
Hinta: 155,00

Progress II

Parannettu versio TIBHARin suosituimmasta
pt-tossusta. Enemmän kiertojäyk-
kyttä. Uusi elastinen sisäpohja
parantaa iskunvaimennusta. Ke-
vyt, silti erittäin tukeva.
Koot: 34-47.
Hinta: 265,00

Blizzard

TIBHARin huippumuo-
dikas, urheilullinen ja
lämmin talvitakki. Pal-
jon käytännöllisiä tas-
kuja vetoketju- ja
neppariinnityksellä.
Materiaali: Nailon
oxford, vuori polyester.
Koot: XS-XXL
Hinta: 385,00

**Huom! Schildkrötin mullistavat runkouutuudet X-3
Titanium(All+) ja X-8 Titanium (Off) nyt myynnissä!**
Hinta: X-3: 275,00. X-8: 285,00. Enemmän katapulttia
ja kontrollia. Suuri puhdas osuma-alue.
Muuttumattomat peliominaisuudet vuosiksi eteenpäin!

MN-PINGIS, Rahikuja 8, 21260 RAISIO
Puh. I (02)469 5130, Citypuh. II (02)533 5336
MN-PINGIS internetissä: www.nettilinja.fi/~mnpingis

KuPTS:n Esa Miettinen:

“MOTIVAATIO KASVOI MESTISPAIKAN MYÖTÄ”

Syyskauden jälkeen mestaruussarjan kärjessä on odotetusti Team Toshiba. TuKa ja KuPTS joutuvat hakemaan vauhtia karsintasarjasta. Pingislehti haastatteli nousijajoukkue KuPTS:n pelaajavalmentaja Esa Miettistä ennen kahta syksyn päätöskierrosta. KuPTS on muuten kautta aikojen pohjoisin mestaruussarjajoukkue.

Onko paikka mestaruussarjassa kuulunut jo pitkään KuPTS:n suunnitelmiin?

Edelliseen kauteen lähtiessämme (1. diviisioona) asetimme tavoitteeksi mestikseen nousun kolmessa vuodessa. Tavoitteen saavuttaminen jo vuodessa oli yllätys. Oli myös yllätys, että pärjäsimme ensimmäisenä 1. divarikautenamme niin hyvin, kuin pärjäsimme. Kun paikkaa mestiksessä tarjottiin, halusimme ilman muuta tarttua tilaisuuteen.

KuPTS ei ole hankkinut vahvistuksia, miksi?

Filosofiamme on ollut (uskon, että on tulevaisuudessakin): Omin voimin niin pitkälle kuin rahkeet kestävät. Emme hankkineet (emme hanki) vahvistuksia. Jos joku pelaaja muuttaa Kuopioon opiskelun (vrt. A. Lehto), työn tai vaikka pingiksen vuoksi ja haluaa edustaa seuraamme, toivotamme hänet tervetulleeksi ikään, sukupuoleen, rotuun tms. katsomatta. Omia junnuja on myös koko ajan kasvamassa.

Mikä on pelaajien motivaatio?

Motivaatio kasvoi mestispaikan myötä entisestään. Joukkueen sisäinen kilpailu pelipaikoista on kovaa. Uskon sisäisen kilpailun kehittäneen joukkuetta, se on myös edesauttanut paineensietokyvyn kasvamista.

Miten media suhtautuu Kuopiossa mestaruussarjapingikseen?

Pieneksi lajiksi olemme saaneet huomiota erittäin hyvin. Osuimme toisaalta “markkinarakoon”, sillä mestaruussarjaa pelataan

KuPTS:n joukkue: ylhäällä vas. Esa Miettinen, Anttoni Lehto, Sami Kokkonen, alhaalla Iivari Hartikainen, Jani Kokkonen

Kuopiossa tällä hetkellä pingiksen lisäksi vain lentopallossa ja vesipallossa. Ennen sarjan alkua järjestimme seuran historian ensimmäisen lehdistötilaisuuden. Tilaisuus otettiin kiinnostuneina vastaan ja saimme tilaa lehdistä, radioista ja paikallistelevisios- ta. Tällä hetkellä olemme lehdistön jatkuvassa seurannassa.

Joukkueen tavoitteet?

Tämän kauden tavoitteena on suora säilyminen sijoittumalla runkosarjassa kuudenneksi. Kaudella 2001 - 2002 on tavoitteena mitali.

Kuinka paljon ja miten mestisjengi treenaa?

Kesätreeni sisälsi 4 - 7 lajiharjoitusta ja

2 - 3 voimaharjoitusta / vko. Jokaisen harjoituksen kesto oli 1 - 2 h. Koulujen alettua voimatreenejä on vähennetty. Joukkueemme urheilulukiolaiset treenaavat myös koulutuntien aikana.

Mitä muuta toimintaa seuralla on?

Seurassamme on n. 30 aktiivipelaajaa ja saman verran pingiskoululaisia päälle. Menestystä on tullut lähinnä SM-tasolla junioripuolella. Junnujen EM-edustajina ovat olleet Jouko Nuolioja, Jari Vepsäläinen, Anttoni Lehto, Iivari Hartikainen ja Jani Kokkonen.

Tuomas Karkamo

BC-SM-kisoissa uusi luokkakajo

Tänä vuonna pelattiin BC-SM-kisat ensimmäistä kertaa ilman 17-vuotiaiden luokkia, mikä näkyikin jonkin verran osanottajien määrässä. Vaikka mukana oli tällä kertaa naisten B-luokat, on kisoissa aiemmin ollut huomattavasti enemmän osallistujia kuin tämänkertaisten 121 ilmoittautunutta pelaajaa. Kilpailut käytiin Espoossa lokakuun 23.-24. päivinä.

Koska osa ilmoittautuneista joutui jättämään pois sairauden tai jonkin muun ”melkein yhtä pätevän syyn” vuoksi ja osa jouduttiin hylkäämään osallistumissääntöjen vuoksi, Leppävaaran Urheiluhallissa esiintyi viikonlopun aikana yhteensä 110 pelaajaa.

Tässä yhteydessä lienee syytä kerrata BC-SM-kisojen osallistumissäännöt, jotta ensi vuoden järjestäjät välttyisivät jokavuotiselta salapoliisintyöltä. Sääntöjen mukaan MK-C- ja MN-C-luokkiin ei saa osallistua pelaajia, joka on viimeisen 20 kauden aikana ollut A-luokassa. MK-B ja MN-B-luokkiin ei saa osallistua pelaajia, joka on viimeisen 10 kau-

den aikana ollut 20 parhaan joukossa miesten rankingilla. Lisäksi edeltävän kolmen kauden C- tai B-luokan kaksinpelin Suomen mestari ei saa osallistua ko. luokan kaksinpeliinluokkaan.

Naisten B-luokissa on vastaavat säännöt. NK-B- ja NN-B-luokkiin ei saa osallistua pelaaja, joka on viimeisen 10 kauden aikana ollut viiden parhaan joukossa naisten rankingilla. Myöskään NK-B-luokkaan ei saa osallistua edeltävän kolmen kauden mestarit.

PT Espoo kiittää Juha Suotmaata ja Arto Luukkaista 20 vuoden arkistojen tarkistamisesta.

Naisten B-luokat lauantaina 23.10.1999

Naisten B-luokan kaksinpeliin ilmoittautui 9 pelaajaa ja heidän toivomuksestaan luokka pelattiin alkupooleilla. Molemmista pooleista selviytyi jatkoon kaksi pelaajaa, jotka pelasivat luokan loppuun cup-systeemillä. Ensimmäisessä semifinaalissa kohtasivat Laura Varpula/TIP-70 ja Petra Nieminen/PuPy, joista voittajaksi selviytyi (rankingin mukainen) etukäteissuosikki Varpula tiukan kamppailun jälkeen (15, -20, 13). Toisessa semissä Anniina Hirvonen/PuPy selvisi hieman helpommalla, Westikan Eeva-Liisa Hiltunen taipui kahden erän jälkeen lukemin 21-13, 21-8. Finaalista kehkeytyi varsin tasaväkinen väantö, sillä tytöt ovat kohdanneet toisensa jo moneen kertaan pingis-uriansa aikana. Tällä kertaa voittajaksi selviytyi Hirvonen suoraan kahdessa erässä (16, 19) ja näin hän saavutti ensimmäisen kaksinpeliinluokan Suomen mestaruuden.

NN-B-luokassa oli mukana vain neljä paria. Ensimmäisessä semissä Päivi Kinnusen/MPS ja Hiltusen yhteistyö sujui jonkin verran PT Espoon Katrin Lookea ja Westikan Tarja Meliniä paremmin, tuloksena oli finaali paikka kahdessa erässä (12, 12). Toisessa semissä PuPyn Niemisen sisarukset voittivat hieman yllättäen TIP-70:n Varpulan ja Miia Ropposen (18, 20). Finaalissa Kinnusen ja Hiltusen rutini oli liikaa PuPyn junioreille mestaruuden ratketessa erälukemin 21-10 ja 21-12.

Miesten C-luokissa useampia tuplamitalisteja

Miesten C-luokissa oli viime vuosille tyypillinen määrä osanottajia: kaksinpelissä 51 ja nelinpelissä 23 starttanutta pelaajaa/paria. Kyseiset luokat ovat usein varsin hankalia kisajärjestäjien kannalta, sillä sijoitukseen ei ole käytettävissä mitään rankinglistaa. Tällä kertaa PT Espoon johto onnistui arvioinneissaan varsin tyydyttävästi, molemmissa luokissa neljän parhaan joukkoon sijoitetuista kolme pelaajaa/paria pääsi mitalileille.

MN-C-luokan mestaruuden nappasi jo toisen kerran peräkkäin pari Juha Rimpiläinen/HaTe & Jukka Kalliokoski/SeSi. Heille tiukan vastuksen finaalissa antoi Jukka Heino/TuTo & Jorma Kuljunlahti/Kontu (17, 19). Heino/Kuljunlahti -pari kohtasi seime-

sä (20, 15) kisojen todellisen yllättäjätiimin, PT Espoon Pekka Räsänen ja PT-Pingiksen Heikki Lukan. Parin yhteistyö toimi erinomaisesti, vaikka Räsänen on pyörätuolipelaaja! Kyseessä taisi olla peräti ensimmäinen kerta, kun pyörätuolipelaaja saavutti jonkin yleisen luokan SM-italin. MN-C-luokan toisen pronssimitalin sai tällä kertaa pari Keijo Winte/Xircom & Arto Parkkonen/TuPy (11, -16, 12).

Nelinpelin mestaruuden voittaneet pelaajat joutuivat tyytymään MK-C luokassa pronssisiin mitaleihin. Rimpiläisen oli pakko tunnustaa semissä Winte paremmakseen erälukemin 21-19, 12-21, 21-16. Toisessa semifinaalissa tiikerin lailla taistelleen Kalliokosken kisatäival sai nolon päätöksen. Tilanteessa 19-20 toisessa erässä Seinäjoen Sisun edustajan syöttö karkasi peräti metrin verran leveäksi ja näin ollen voimme nauttia Kalliokosken ovelasta pelityylistä C-luokan Suomen mestaruuskisoissa vielä pitkälle ensi vuosituhannelle. Lahden Pöytätennisseuran Pasi Aallonen valtasi siis toisen finaali paikan erälukemin 21-10, 21-19.

Finaalista kehkeytyi varsinainen trilleri, Aallonen näytti purjehtivan suoraan kahdessa erässä voittoon, mutta Winte oli toista mieltä. Aivan toisen erän lopussa hän onnistui kipuamaan Aallosen rinnalle ja loppujen lopuksi jopa ohi. Kolmas erä näytti pitkään pelkältä muodollisuudelta, sillä Winten hyvä ote jatkui miltei loppuun saakka. Tilanteessa 11-18 Aallonen sai kuitenkin kirivaihteen päälle ja jyräsi vastustamattomasti C-luokan Suomen mestaruuteen erälukemin 21-19, 23-25, 21-19.

Porvoolaisten ote MK-B:n Suomen mestaruudesta jatkui

MK-B-luokassa oli mukana 51 pelaajaa ja MN-B-luokassa 30 paria. Varsinkin kaksinpeli oli entisten A-luokkalaisten juhlaa; kvarttoihin ei selviytynyt yhtään "aitoa" B-luokkalaista.

Porvoon Maratonin Peter Heikkerö voitti MK-B-luokan Suomen mestaruuden ja näin hän täydensi porvoolaisten hattutempun. Vuonna 1998 Juha Paldanius oli mestari ja vuotta aikaisemmin Kaj Blomfelt onnistui uusimaan mestaruuden 40 vuotta edellisen jälkeen.

Heikkerö selvisi mitalimatseista suhteellisen helpolla, semeissä kaatui NUPSin Kai Ollikainen lukemin 21-15, 21-10 ja finaalisissa TurPan Tuomas Hiltunen myös suoraan kahdessa erässä (14, 7). Hiltusen paras lataus oli tainnut jäädä edelliseen otteluun, jossa hän onnistui voittamaan Westikan Vesa Lapin tiukassa ottelussa (-14, 20, 18).

MN-B-luokassa mitalileille selviytyi osittain samat pelaajat. Lappi sai taas pronssia, tällä kertaa yhdessä KoKun George Richardssonin kanssa. Toisen pronssimitalin saivat Heino ja Antti Kirveskari TuTosta. Huhupuheiden mukaan mitali oli Heinolle ja Kirveskarille 13 tai 14 yhteinen. Finaalissa mestaruuden korjasi pari Pekka Laiho/MPS & Jouni Komulainen/Westika, jotka eivät

Miesten C-luokka, vasemmalta: Keijo Winte (Xircom), Pasi Aallonen (LPTS), Juha Rimpiläinen (HaTe), Jukka Kalliokoski (SeSi).

hävinneet koko kisan aikana eräkkään. Hopeamitaleihin joutuivat tällä kertaa tyytymään Heikkerö/Maraton & Mikael Blomfeldt/TPTS (23, 11).

Huomioita BC-SM-kilpailuista

Koska BC-SM-kilpailujen starttimääräksi on vakiintunut viime vuosina selvästi alle 200 starttia, tulee järjestäjien harkita vuositaitin pelataanko kisat yksi- vai kaksipäiväisinä. Tänä vuonna käytössä oli 9 pöytää, joten PT Espoo päätyi pitämään kisat kaksipäiväisinä. Näin ollen aikataulu saatiin inhimilliseksi, pelit alkoivat molempina päivinä klo 10 ja loppuivat noin klo 16. Huonona puoleena voidaan pitää sitä, että kisatunnelma jäi hieman vaisuksi, koska kisapaikalla ei ollut kumpanakaan päivänä kovin paljon pelaajia.

Toinen asia, mihin tulevien järjestäjien kannattaa kiinnittää huomioita, on kisojen tuomarilinja. Tällä kertaa käytöshäiriöitä ei juurikaan esiintynyt, ainoastaan yksi varoitus jouduttiin jakamaan koko viikonlopun aikana. Vähemmälle huomiolle jäi jälleen kerran syöttövirheistä rankaiseminen. Hyvin harva pöytätenniksenpelaaja voi väittää syöttävänsä sääntökirjan kaikkien pykälien mukaisesti (ei myöskään allekirjoittanut), mutta harva saa virheestään varsinaista etua. Ikävä kyllä, tällaisia tapauksia esiintyi myös näissä kisoissa. Kun syöttö lyödään nousevaan palloon, heitetään palloa taaksepäin tai syötetään tyylipuhtaita käsisyöttöjä, pelaaja saa virheestään selvää hyötyä. Näiden syöttöjen pois kitkeminen on kuitenkin hyvin vaikeaa, koska myös vastustajan syöttö on melkein aina jossain määrin virheellinen (esimerkiksi pallokäsi ei ole suoraksi ojetettu).

Tämä ei ole ainoastaan B- ja C-luokkalaisten ongelma, vaan myös muissa kansallisissa arvokisoissa ja molemmissa mestaruussarjoissa esiintyy vastaavia tahallisesti vääriä syöttöjä. Tästä huolimatta en pysty muistamaan viime vuosilta yhtään tapausta, jossa pelaajan syöttö olisi tuomittu vääräksi.

Olisiko pingiksessä arvokeskustelun aika tämän aiheen tiimoilta?

Jussi Rahikainen

Vaikeuksien jälkeen maailmanmestariksi

Liu Guoliang valittiin ITTF:n kuukauden pelaajaksi elokuussa 1999. Seuraavassa osa ITTF:n kuukauden pelaajan haastattelusta.

ITTF WEB:

Kuinka maailmanmestaruutesi on Kiinassa otettu vastaan ja millaiset muistot sinulla on kilpailuista?

LIU GUOLIANG:

Olin erittäin innoissani, en tuhannut tilaisuutta voittaa kaksinpelin maailmanmestaruutta. Ottelu oli erittäin tiukka ja en tule koskaan unohtamaan sitä. Ennen kilpailuja lähes kaikki kiinalaiset fanit pitivät miesten kaksinpelin voittamista kilpailujen vaikeimpana. He olivat varmasti tyytyväisiä tittelin tultua kiinalaiselle pelaajalle.

ITTF WEB:

Monet ovat puhuneet sinun 1/16 ottelusta Jean-Philippe Gatieniä vastaan 0-1 ja 17-20. Tuntuuko, että tämä oli sinulle kilpailujen kriittinen hetki? Kerrotko ottelusta ja tunnelmista sen jälkeen?

LIU GUOLIANG:

Jälkeenpäin katsottuna sanoisin ottelun olleen minulle kaikkein vaikein. Ajattelin jopa häviämistä kun Jean-Philippe Gatien johti 20-17 toisessa erässä. Onneksi voitin ottelun ja se palautti luottamukseni. Pelasin paremmin ja paremmin tämän ottelun jälkeen.

ITTF WEB:

Millaisia suunnitelmia tulevaisuudessa. Oletko edelleen nälkäinen uusille tittleille. Mikä on seuraava päätavoitteesi?

LIU GUOLIANG:

Pelaajana olen aina nälkäinen uusille tittleille. Seuraava päätavoite on Sydney.

ITTF WEB:

Sinulla on uskomattoman hyvä syöttö. Kuinka kehitit tämän erikoisen ominaisuuden?

LIU GUOLIANG:

Kyllä, minulla on ollut hyvä syöttö jo ai-
van alusta lähtien. Tuntuu, että minulla on lahjakkuutta oppia uusi syöttömetodi jo nuorena pelaajana.

ITTF WEB:

Entä elämäsi pöytätennispöydän ulkopuolella. Onko muita asioita, joita haluat tehdä.

LIU GUOLIANG:

On hienoa jutella ystävien kanssa ja illastaa heidän kanssaan harjoitusten jälkeen. Snookerin peluu on myös huvini.

ITTF WEB:

Ollessasi kaksinpelin hallitseva maailmanmestari pelaajat "met-
sästävät" sinua. Ketkä ovat kaksi pelaajaa, joita pidät päävastustajina Olympialaisissa.

LIU GUOLIANG:

Samsonov ja
Kong Linghui

Lähde: ITTF

Web -Player of the Month,
www.ittf.com

Käännös:

Taneli Keinonen

Kuva:

Table Tennis

Illustrated no. 22

MAAILMAN RANKING 9/1999

MIHET

1. SAMSONOV Vladimir Valko-Venäjä
2. LIU Guoliang Kiina
3. KONG Linghui Kiina
4. PRIMORAC Zoran Kroatia
5. WALDNER Jan-Ove Ruotsi
6. MA Lin Kiina
7. PERSSON Jörgen Ruotsi
8. SCHLAGER Werner Itävalta
9. KIM Taek Soo Korea
10. WANG Liqin Kiina

Suomalaiset:

163. Pasi Valasti
181. Linus Eriksson
190. Aki Kontala
297. Jukka Ikonen
317. Mika Räsänen
423. Tom Lundström
441. Manu Karjalainen
537. Ari Holm

NAISET

1. WANG Nan Kiina
2. LI Ju Kiina
3. DENG Yaping Kiina
4. GOTSCH Qianhong Saksa
5. CHEN Jing Taiwan
6. TIAN-ZORNER Jing Saksa
7. SUN Jin Kiina
8. ZHANG Yining Kiina
9. NI Xia Lian Luxemburg
10. WANG Huí Kiina

Suomalaiset:

174. Katja Nieminen
254. Johanna Schüpbach
451. Satu vahaluoto

NAPPULALIIGA 1999

-Uusien pelaajien esiinmarssi

Vuoden 1999 nappulaliiga pelattiin loka-kuun lopussa Maunulan liikuntahallissa Helsingissä. Toivottavasti vuonna 2000 pelipaikkana on jälleen Ruskeasu. sillä Maunula osoittautui jälleen hieman pieneksi paikaksi kilpailujen järjestämiseen.

Odotetut seurat eli PuPy ja TIP-70 hallitsivat kilpailua, kuitenkin uusien pelaajien voimalla. Ilahduttava uusi tulokas kilpailuihin oli KePTS, joka pääsi mitalin makuun heti ensimmäisellä kerralla. Ilahduttavaa oli myös osallistujien määrän kasvu poikien puolella, vuoden 1998 lukema 22 kasvoi yhdeksällätoista ollen siis 31. Valitettavasti tyttöjä oli kaksi viime kertaista vähemmän eli 12.

Poikien joukkuekilpailu - TIP-70 uusi mestaruutensa

Poikajoukkueita oli 13 kun niitä oli vuosi sitten 11, joten pientä kasvua tässäkin. Eniten joukkueita oli PuPy:llä ja PT Espoolla, joilla kummallakin oli kolme joukkuetta mukana.

Kvartoissa käytiin kaksi jännittävää ottelua. PuPy kohtasi KePTS:in. Ennakkosuosikki Puistola oli kuitenkin tällä kertaa liakasi ykköspelaajansa Toni Soineen varassa. Kemin joukkue oli sen verran tasaisempi, että se pystyi ottamaan ratkaisevan nelinpelin, joten Kemi meni semifinaaleihin 3-2-lukemin. Myös HP:n ja Westikan välinen kvartti oli tasainen. Westikaa ei pelastanut Otso Sarvasmaan nappaamat kaksi henkilökohtaista voittoa, vaan semifinaalipaikka meni ennakkosuosikkina oteluun lähteneelle Haminalle 3-2.

Semifinaaleissa TIP-70 voitti TuKa:n ja KePTS HP:n 3-1.

Finaalissa TIP-70 jatkoi vahvaa peliään ykköspelurinsa Timo Tammisen johdolla. KePTS kaatui 3-1. Näin TIP-70 otti toisen perättäisen poikien joukkuemestaruuden, vaikka viime kauden joukkueesta ei jäljellä ollut yhtään pelaajaa. TIP-70:n mestaruus perustui luonnollisesti murhaavan ylivoimaisesti pelanneeseen Timo Tammiseen. Yksi pelaaja ei kuitenkaan voi joukkueotte-
lua voittaa. Jiri Pekkonen osoittautuikin luotettavaksi joukkuekaveriksi, varsinkin tärkeissä nelinpeleissä.

Poikien kaksinpelin mitalistit vasemmalta: Riku Nevalainen JoPi, Sami Kujala KePTS, Timo Tamminen TIP-70 (kultaa), Toni Soine PuPy (hopeaa).

Tyttyjen kaksinpelin finaalissa kohtasivat Sari Hakala ja Sanna Pelli.

Tyttyjen joukkuekilpailu - Puistolan Pyryn ylivoimaa

Tyttyjen joukkueita oli paikalla lopulta valitettavasti vain neljä. PuPy oli tässäkin luokassa liikkeellä mukavasti kahdella joukkueella.

Puistolan Pyryn ykkösjoukkue oli odotetusti ylivoimainen. Olihan sen riveissä kolme parasta tyttöä. Finaalissa Hamina kaatui ilman erämenetyksiä. Vahvasti näytetään, että kiertopalkinto pysyy tulevaisuudessa yhtä vahvasti Puistolan hallussa kuin se pysyi edelliset vuodet Vehniän palkintokaapissa.

Kolmanteista sijasta käyty ottelu oli finaalista tasaisempi. Siinä TIP-70 voitti PuPy:n kakkosjoukkueen niukasti 3-2 TIP-70:n Hanna Nybergin otettua molemmat kaksinpelinsä.

Poikien kaksinpeli - Timo Tammisen ensimmäinen mestaruus?

Poikien kaksinpeli aloitettiin kahdeksalla alkulohkolla, joista kustakin kaksi parasta pääsi jatkokupiin. Alkulohkoissa tapahtui muutama yllätys, ainakin rankinglistojen valossa. Westikan Otso Sarvasmaa voitti kolmanneksi sijoitetun HP:n Marko Närhin ja HP:n Juuso Forsell ei selvinnyt alkulohkostaan jatkoon.

Kvartoissa JoPi:n Riku Nevalainen voitti TuKa:n Ilkka Härmälän. KePTS:n Sami Kujala (seiskasijoitettu) pysäytti puolestaan sijoittamattoman Sarvasmaan etenemisen (21-15, 21-16). Finaaliin sijoitetut Timo Tamminen ja Toni Soine hoitivat itsensä melko selvästi finaaliin.

Finaalissa Timo Tamminen osoitti olevansa nappulakäluokan ehdoton ykkönen. Toni Soine kaatui 21-11, 21-12. Erityisesti Timon syötöt ja sijoittelu olivat Tonille myrkyä. Molemmat pojat pääsivät mukaan vielä ensi kerrallakin, joten Tonilla on vielä revanssin paikka tässäkin kilpailussa. Toisaalta Timon peli oli vastustajien kannalta pelottavan tehokasta, joten ehkä voidaan puhua Timon ensimmäisestä mestaruudesta. Kovaa harjoittelua ja Timolla on mahdollisuus vaikka mihin, lahjakkuutta ainakin löytyy.

Tyttyjen kaksinpeli - Puistolan sisäinen koitos

Pelaajat jaettiin kolmeen neljän pelaajan alkulohkoon, joista kaksi parasta pääsi jatkokupiin. Puistola ja Hamina jylläsivät jokaisessa lohossa. Puistola nappasi ykköspaiikat ja Hamina korjasi sitten itselleen kakkosilat.

Semifinaaleihin selvisi PuPy:n kolmikon lisäksi Haminan Minna Koskela. PuPy:n Sanna Pelli ja Sari Hakala olivat ylivoimaisia semifinaaleissaan, joten finaalista muodostui PuPy:n jäsentenvälinen koitos.

Ottelu oli melko tasokas, varsinkin kun vielä muistaa, että kumpikin pääsee poikien finalistien tapaan vielä ensikerralla mukaan kilpailuun. Ensimmäinen erä meni haastajana otteluun lähteneelle Sarille 23-21. Kahdessa seuraavassa erässä Sannan hyvä hyökkäyspeli oli kuitenkin liikaa Sarille, joten Sannasta tuli Pelli-perheen ensimmäinen kaksinpelin mestari.

Taneli Keinonen

KADETTIEN TOP-10

Sunnuntaina 23.1.1999 alkaen klo 10.00 järjestetään kadettipoikien (1.7.1985 tai myöhemmin syntyneet) TOP-10 -turnaus Helsingissä Maunulan liikuntahallissa. Kilpailu on avoin kaikille ikäsäännön täytävälle pojille ja se pelataan poolisysteemillä.

Osallistumismaksu 50 mk peritään kilpailupaikalla.

Ilmoittautumiset Taneli Keinonelle tiistaihin 18.1.1999 mennessä (puh. 09-877 1258, fax. 09-877 1267, Radiokatu 20 00093 SLU tai taneli.keinonen@sptl.slu.fi).

KERHOPALSTA

MONTA PELAAJAA – YKSI PÖYTÄ

Monesti kerhoissa on liian vähän pöytiä käytössä pelaajien määrään nähden. Tällöin on vaarana, että vain pari innokkainta ja parasta pelaajaa pääsee pelaamaan ja muut joutuvat odottelemaan pitkään omaa vuoroaan.

Seuraavassa on kaksi esimerkkiä siitä miten mukaan pääsee yhdelläkin pöydällä suurempi joukko pelaajia.

PALLOLAATIKKOHARJOITTELU

Pallolaatikkoharjoittelu on tehokas tapa aktivoida suurempi määrä pelaajia kerralla, se on myös erittäin tehokas harjoitusmuoto opetettaessa lyöntejä aloittelijoille. Ohjaajan lisäksi samalla pöydällä voi harjoitella kymmenenkin pelaajaa.

Pallolaatikkoharjoittelussa ohjaaja seisoo pöydän sivulla edessään pallolaatikko, josta hän ottaa pallon, pompauttaa sen edessään ja lyö kämmenellä pallon toiselle puolelle. Ohjaaja ei yritä palauttaa lyötyä palloa, vaan ottaa laatikosta aina uuden pallon. Ohjaaja toimii siis elävänä pallotykkinä.

Pallolaatikkoharjoittelussa pallo ei siis katkea virheeseen. Tämän ansiosta jokainen pelaaja pääsee lyömään enemmän lyöntejä kuin normaalisti kahden aloittelijan pelatessa keskenään saman ajan, vaikka he eivät nyt olekaan koko ajan pöydän ääressä.

Isolle ryhmälle ohjaaja lyö jokaiselle 10-20 palloa kerralla, jonka jälkeen vaihdetaan lyöjää. Pari pelaajaa voi olla odottamassa vuoroaan jonossa ja pari puolestaan keräämässä palloja.

YMPYRÄPINGIS

Pallolaatikkoharjoittelua leikkimielisempi harjoitus on ympyräpingis.

Leikki käynnistetään siten, että ohjaajaa lukuunottamatta kaikki muut ovat pöydän toisella puolella jonossa. Ohjaaja on koko leikin ajan omalla puolellaan ja palauttaa muiden lyömät pallot. Ryhmässä jokainen käy vuorollaan lyömässä ja juoksee sen jälkeen sovitun reitin, jonka varrella voi olla esteitä kuten esimerkiksi ylitettäviä tai alitettavia penkkejä. Juostuaan lenkin kilpailija palaa odottamaan lyöntivuoroaan. Lyönnissään epäonnistuneet tippuvat pois pelistä. Ryhmän pienetessä kierrettävää reittiä myös lyhennetään. Viimeiseksi jono on jäänyt on leikin voittaja.

Taneli Keinonen

Aina iloinen Noora Nieminen

Noora Nieminen: "Tavoitteena aikuisten Suomen mestaruus ja maajoukkuepaikka"

Kevään juniorien SM-kilpailuissa napsahti kultainen mitali vantaalaiselle Noora Niemiselle alle 13-vuotiaiden luokassa ja alle 15-vuotiaissakin tuli mitali, pronssinen sellainen. Hyviä sijoituksia on Nooralle kertynyt monissa erilaisissa kilpailuissa aiemminkin, mutta nyt Suomen mestarina voitaneen häntä pitää ikäluokkansa huippuna. Millainen pingistytö Noora on, selviää ohesta hänen vastauksistaan.

Milloin aloitit pingiksen pelaamisen ja mistä sait sysäyksen aloittamiseen?

Aloitin pingiksen, kun olin noin kuusi vuotta vanha ja innon siihen sain isältäni ja siskoltani, kun he veivät minut ensimmäisen kerran harjoituksiin.

Mitä pelaaminen sinulle merkitsee ja mitä se on antanut sinulle?

Pingis on minulle hauska harrastus, jonka myötä olen saanut paljon kavereita.

Mikä pingiksessä kiehtoo sinua pelinä?

Nopeus, pelin tempo on sellainen, että siinä pitää liikkua koko ajan. Ja vaatii se vähän älyäkin.

Mikä on paras saavutuksesi/voittosi ja miksi juuri se?

Paras saavutukseni on kyllä 13-vuotiaiden Suomen mestaruus tänä vuonna. Vaikka olen voittanut aiemmin nappulaliigankin, tunne SM-voiton jälkeen oli erilainen, se oli tosi hieno.

Miten usein harjoittelet ja miten, onko oheisharjoitteita jne.? Kuka toimii valmentajanasi?

Treenikerrat vaihtelevat, mutta keskimäärin pelaan viikossa noin neljä kertaa. Puistolain treeneissä on paljon fyysistä harjoittelua, kuten punnerruksia, vatsa- ja selkälhasharjoitteita, suoja-aita-hyppelyä ja yleensä liikkuus-harjoitteita. Valmentajanani on Anne Lampen.

Miten koit ensimmäiset JEM-kilpailusi viime kesänä?

Ensimmäinen JEM-matkani oli hauska ja kokemuksellinen. Pelasin siellä hyviä pelejä ja sain sieltä myös uusia ystäviä. Kilpailuissa oli hyvää tunnelmaa ja ne olivat täysin erilaiset kuin mihin olen täällä Suomessa tottunut, lähinnä suuruutensa vuoksi.

Mikä on paras saavutuksesi/voittosi ja miksi juuri se?

Mukavimmat matkani ovat olleet juuri JEM ja Ruotsin Karlsborgin matka, molemmat viime kesältä. Olimme Ruotsin matkalla nelistään tyttöporukalla ja ehkä juuri siinä oli se mukavuuden tuntu. Kaikki kilpailumatkat ovat olleet hyviä, mutta nuo kaksi varsinkin.

Mikä on tavoitteesi pingiksessä?

Ei ole mitään hirveän suuria tavoitteita, mutta Suomen mestaruus (aikuiset) ja maajoukkuepaikka.

Miten valmistaudut seuraavan päivän kilpailuihin (nukkuminen, ruoka, teetkö jotain erityistä jne..)?

Kun seuraavana päivänä on kilpailut, menen melko aikaisin nukkumaan, syön tavallisesti ja käyn vielä yleensä pelaamassa edellisenä päivänä, ihan vaan tavallisesti, ei mitään erityistä.

Hyvät ja huonot puolesi?

No, rystyspinni ei ole parhaita puoliani, mutta en minä rystyspinniä edes paljoa lyö. Kämmentspinni menee hyvin. Jos sitten muuta noista puolista, niin huonoa on, että

hermot menee joskus ja taas hyvää, että tsemppiä löytyy kuitenkin yleensä aina ja oon koulussakin aika ahkera.

Onko sinulla muita harrastuksia ja jos, niin mitä?

Ei oo mitään muuta erityistä harrastusta, mutta kuuntelen paljon musiikkia, lähinnä radiosta nykymusaa, ja sitten liikun yleensäkin paljon, lähinnä pyöräilen ja käyn silloin tällöin uimassa.

Mikä on lempiruokasi ja -juomasi?

Lempiruokiani ovat spagetti ja jauheliha-kastike sekä lehtipihvi. Juomana Pepsi ja appelsiini- ja ananasmehu yhdessä (nuo mehut).

Mitä haluat sanoa huipulle tähtääville junnuille?

Hauskaa talvea ja pitäkää tsemppi päällä!

Kirsti Strohmayer

NUORISOSTIPENDIT

Liiton nuorisostipendijärjestelmää on uusittu viime kaudesta. Tällä kaudella on haettavissa kaksi eri stipendiä: pingiskoulustipendi ja junioristipendi. Pingiskoulustipendi jaetaan toiminnasta, joka kohdistuu uusiin pelaajiin, joilla ei ennen ole ollut lisenssiä. Junioristipendi jaetaan puolestaan muiden kuin uusien pelaajien toiminnasta.

Pingiskoulustipendin jakoperiaatteet

- 1 piste jokaisesta uudesta lisenssipelaajasta (alle 19-vuotias)
- 1 piste jokaisesta uuden pelaajan osallistumisesta kilpailuissa luokkaan (eli yhdessä kilpailussa voi kertyä pelaajaa kohden useita pisteitä).

Junioristipendin jakoperiaatteet

- 1 piste jokaisesta lisenssipelaajasta (alle 19-vuotias), jolla on ennenkin ollut Pöytätennisliiton lisenssi eli uusia lisenssipelaajia ei lasketa tähän mukaan.
 - 1 piste jokaisesta kilpailustartista
 - kilpailumenestyksen mukaan pisteitä.
 - 4 pistettä jokaisesta pelaajasta, joka on juniorilistalla sijoilla 1-10
 - 2 pistettä jokaisesta pelaajasta, joka on juniorilistalla jollain muulla sijalla
- Rankingpisteet lasketaan 1.7. listalta. Pelaaja voi saada seuralleen stipendipisteitä vain yhdeltä rankinglistalta (listalta, jolla hän on parhaiten sijoittunut).

Pisteitä saa SPTL:n alaisista kilpailuista, sääntöjen mukaan myönnettyistä alue- ja piirimestaruuskilpailuista sekä naisten ja miesten TOP-kilpailuista. Sarjaotteluista ja erityiskilpailuista kuten koululaiskilpailuista ei saa pisteitä. Pingiskoulu- ja junioristipendejä jaetaan kolmelle parhaalle hakemukselle. Jaettavat summat ovat kummassakin stipendilajissa 1. 5000mk, 2. 2500 mk ja 3. 1500 mk.

Stipendihakemukset on toimitettava Pöytätennisliittoon viimeistään 31.5.2000. Hakemuksissa käytetään stipendikaavakkeita (toimitettu seuroille jäsentiedotteessa 7/syyskuu), joita saa lisää liiton toimistosta.

KUVANSIN KUOHU JA WESTIKA SAIVAT NUORI SUOMEN PAIKALLISTUKEA

Kansainvälisenä lastenpäivänä 4. lokakuuta jakoivat Opetusministeriö ja Nuori Suomi yhteistyökumppaneineen tukea 484 paikalliselle liikuntahankkeelle, joiden piirissä liikkuu 65 000 lasta. Tukea jaettiin seura- ja iltapäivätoimintaan yhteensä lähes 2,5 miljoonaa markkaa. Syksyn tukihakemuksia tuli yhteensä 1721 kappaletta, joista neljä pöytätennisseuroilta. Tuen saantiin asti ylsivät tällä kertaa Kuvansin Kuohu ja Westika, joille tässä lämpimät onnittelut.

Kuvansin Kuohun saama tuki oli 4.000 markkaa ja sen myöntämistä perusteltiin seuraavasti: Kuvansin Kuohun toiminta on esimerkki nuorten pöytätennistötoiminnan luomisesta uudelle paikkakunnalle. Lyhyessä ajassa on saatu paljon aikaan ja toiminta on suunniteltua ja laajaa, neljä-viisi viikkotuntia 40-50 lapselle, minkä lisäksi se sisältää myös muita liikuntamuotoja sekä tytöille että pojille. Positiivista on myös yhteistyö kunnan nuorisoprojektin kanssa. Tuki mahdollistaa hyvin alkaneen toiminnan jatkuvuuden.

Westikan tuki oli 3.000 markkaa ja perusteluksi esitettiin: Westikan pöytätenniskoulun hyvän tuloksen takaa ammattitaitoinen päävetäjä sekä runsas vapaaehtoisuusvoima. Toiminta on suunniteltua ja säännöllistä ja lapsia kohdellaan tasavertaisesti ja toiminnassa on huomioitu leikinomaisuus. Pingiksen lisäksi harrastetaan myös muuta liikuntaa. Seura on onnistunut kehittämään itselleen menestyksellisen nuorisotradition 90-luvulla.

Ensi vuonna tukijärjestelmä muuttuu jonkin verran. Tukea tullaan jakamaan kahdessa osassa, iltapäivätoimintaan keväällä ja seuratoimintaan syksyllä ja yhtenä kriteerinä tulee olemaan yhteisistä pelisäännöistä sopiminen eli pelisäännöt tulee olla tuen hakijalla sovituna jo tukea haettaessa. Joten ei kun hei alkuvuodesta pelisääntöjä rakentelemaan, jotta tukianomus ei kariudu ainakaan niiden puutteeseen. Hakumenetelmästä tiedottamaan seuroille aikanaan jäsentiedotteessa ja tässä lehdessä.

Kirsti Strohmayer

Tue lasten liikuntaa

Jokaisella lapsella on oikeus liikkuu. Lasten liikunnassa ja urheilussa tärkeintä on leikki ja ilo sekä jokaisen lapsen osallistumismahdollisuus ja tasavertaisuus.

Voit olla mukana tässä arvokkaassa lasten päivittäisen liikunnan edistämistyössä, sillä jokaisesta ostamastasi Nuori Suomi-paperikassista K-kauppias lahjoittavat 25 penniä Nuori Suomi ry:n toimintaan. Lapsel kiittävät tuestasi.

Anja Koskiva
lasten liikunnan kummi

NUORI
SUOMI
Lapsella on oikeus liikkua.

Pia Paakkulainen

SYKSYN PELAAJA - Pia Paakkulainen

Pingislehti valitsi syksyn pelaajaksi Pia Paakkulaisen lähinnä tämän hyvien otteiden vuoksi naisten mestaruussarjassa. Seuraavassa Pian mietteitä.

ta kuvaa esimerkiksi se, että minun piti opetella kämmenkontraus ihan uudelleen. En todellakaan tiennyt miten olin sen ennen lyönyt – en koskaan aikaisemminkaan ollut mikään varma pelaaja, vaan tuntuman ylläpito vaati suhteellisen säännöllistä harjoittelua.

Pelaamisen lopetin ensimmäisen opiskeluvuoteni jälkeen, kun aikaa ei oikein kunnolla riittänyt pelaamiseen, ja olin kai vähän kyllästynytkin. Uudelleen aloitin, kun Päivi viime vuonna kertoi ilmoittaneensa meidät naisten SM-sarjaan ja komensi pelaamaan. Kaipasinkin vaihtelua työnteekoon ja lenkkeilyyn.

Kuinka paljon nykyisin treenaat?

Töistä riippuen (opetan Mikkelin ammattikorkeakoulussa pääasiassa englantia ja espanjaa, mutta joskus myös saksaa) välillä vain kerran viikossa tai kahdessa, ja välillä – kun on enemmän vapaa-aikaa – kolmisen kertaa viikossa. Pääsemme pelipaikkaamme mihin vuorokauden aikaan tahansa, mikä minun aikataulullani on ehdoton edellytys. Sen voi harjoittelusta hyvillä mielin sanoa, että nykyisin laatu korvaa selkeästi määrän. Nyt vanhempänä osaa paljon paremmin analysoida omia virheitä ja miettiä mitä niille voisi tehdä.

Parhaat saavutuksesi?

Hopeinen mitali viime kevään SM:ssä sekanelinpelissä Mika Tuomolan kanssa on varmasti parhaimpia saavutuksiani tauon jälkeen. Ennen taukoa tulee ainakin mieleen naisten nelinpelin hopea Malmbergin Pian kanssa. Kyllä minulla SM-mitaleita on niiltä ajoilta yli kymmenen, mutta junioriajat alkavat kolmekymppisenä kummasti himmentyä.

Mitä tavoitteita sinulla on?

Pelata omaksi iloksi ja pysyä fyysisesti hyvässä kunnossa. Pelaa kauden kerrallaan ja käyn vain valikoidusti kisoissa. Sitten minulla on pari itsensä voittamistavoitetta: haluan oppia pelaamaan koko ajan, eikä vain hetkittäin, oman tasoni mukaisesti. Toinen asia, jonka aion vielä opetella, on kelvolliset syötöt. Välillä toivon, että olisin silloin nuorempana ollut hieman viitseliäämpi ja keskiytynyt syöttöihin kuten kaikilla leireillä käskettiin. Nyt vanhempänä ja viisaampana olen päättänyt ottaa vielä härkää sarvista ja tehdä asialle edes pikku hiljaa jotakin.

Tuomas Karkamo

Ottelusuhteesi naisten mestiksessä on 8-2. Onko muualla tulut menestystä?

Olen tänä syksynä pelannut vain kahdet kansalliset kilpailut, joissa peli kulki välillä, mutta oli välillä varsin kankeaa ja hukassa. Kisani tällä vuosituhannella ovat jo ohi, sillä jätämme Kinnusen Päivin kanssa Joukkue-SM:n väliin työ- ja muuttokiireitteni takia.

Olit jo juniorina mukana pingiskisoissa, mutta sitten katosit kuvioista. Mistä peli-into on taas löytynyt ja miksi lopetit aikoinaan?

Tosiaan, täydellistä taukoa kesti yhdeksän vuotta. Koskin mailaan vain kun muutin tavaroitani ympäri Suomea, ja vähän muuallakin, opiskelun ja töiden perässä. Totaalisuut-

Suomalaisia huippuja 50 vuotta sitten

Näin vuosituhannen vaihtuessa on vaikea ennustaa mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Siksi on syytä ehkä tarkastella mitä tapahtui Suomessa pöytätenniksen kohdalla esim. 50 vuotta sitten.

Suomen pöytätenniksen historiassa vuosi 1949 on monessa mielessä aivan ainutlaatuisen. Silloin tapahtui monta asiaa, joilla on ollut käänteentekevä merkitys aina näihin päiviin saakka.

Keväällä 1949 Suomi voitti ensimmäisen maaottelunsa ja osallistui ensimmäistä kertaa MM-kisoihin. Saman vuoden syksyllä järjestettiin ensimmäiset PM-kisat, joissa Suomi otti ensimmäiset arvokisojen joukkuevoitot ja henkilökohtaiset mitalit.

Jo vuonna 1937 – siis vuosi ennen liittomme perustamista – pelasi Suomi ensimmäisen miesmaaottelun Ruotsia vastaan Tukholmassa häviten 0-5. Samoin numeroin päättyivät 1938 käydyt maaottelut Ruotsia, Viroa ja Latviaa vastaan. Kymmenen vuotta myöhemmin kohdattiin kahdesti Tanska – 0-5 sekä Kööpenhaminassa että Helsingissä.

Vuonna 1947 liittyi Suomi Kansainväliseen pöytätennisliittoon ja päätti osallistua Tukholmassa 1949 pidettäviin MM-kisoihin.

Saadakseen tuntumaa keskieurooppalaiseen pöytätennikseen kutsui liitto Luxemburgin miesjoukkueen maaotteluun Helsinkiin ennen Ruotsin MM-kisoja. Maaottelu käytiin Tennispalatsissa ja paikalla oli n. 350 katsojaa kutsuvieraina mm. pääministeri K.A.Fagerholm ja Luxemburgin varakonsuli.

Yleisö – jonka joukossa oli mm. silloinen abiturienti ja tämän jutun kirjoittaja – sai nauttia hyvistä ja jännittävistä otteluista. Suomalaiset esittivät uudenaikaista hyökkäävää pelityyliä ja vastustajat luottivat taas enemmän varmempaan puolustuspeleihin.

Suomea edusti trio, jossa oli yksi kokenut ja kaksi ensikertalaista pelaajaa. Vuoden 1949 kaksinpelin mestari Rolf Biese oli ol-

lut mukana jo Suomen ensimmäisessä maaottelussa 1937 Ruotsia vastaan ja nuoruutta edustivat taas 17-vuotias saman vuoden kaksinpelin kakkonen Bo-Gustaf Bergh ja vasta 15-vuotias juniorimestari Leif Malmberg.

Ensimmäinen maaottelu-voitto

Ensimmäisessä ottelussa olivat vastakain Bergh ja Marcel Homan. Ensikertalainen Bergh ei jännittänyt suuren ja kannustavan yleisön edessä, vaan otti avausvoiton ja samalla Suomen ensimmäisen maaotteluvoiton suoraan kolmessa erässä. Toisen ottelunsa Bergh hävisi Metty Steimezille, mutta sinetöi Suomen maaotteluvoiton lukemiin 5-3 nujertamalla Batty Zuingin jännittävien vaiheiden jälkeen neljännessä erässä jatko-palloilla 24-22.

Malmberg oli kuitenkin maaottelun paras pelaaja voittamalla molemmat ottelunsa Steimezia ja Zuingia vastaan suoraan kolmessa erässä. Suomen viidennen pisteen toi Biese tilanteessa 2-2 voitettuaan Homanin neljän erän ottelussa.

Tämä maaotteluvoitto oli tervetullut piristysruiske koko Suomen pingikselle, joka sai ansaittua näkyvyyttä Helsingin suurimmissa päivä- ja iltalehdissä.

Vajaan viikon kuluttua helmikuun alussa alkoivat Tukholmassa järjestyksessä kuudentoista MM-kisat, joihin Suomi osallistui ensimmäistä kertaa. Suomea edusti viisi mies- ja kaksi naispelaajaa. Kisoihin osallistui 25 maata ja pelipaikkana toimi Eriksdalshallen seitsemän päivän ajan, jolloin ratkaistiin sekä joukkue- että henkilökohtaiset kilpailut.

Suomen miesjoukkue – Bergh, Biese, Malmberg, Berndt Kajetski ja Dani Gump-ler – oli arvottu samaan lohkoon Ranskan, Jugoslavian, Walesin, Luxemburgin, Unkarin, USA:n ja Norjan kanssa. Suomi hävisi kuudelle ensin mainitulle 0-5 ja ainoat erävoitot saivat Bergh ja Malmberg Steimezilta ottelussa Luxemburgia vastaan.

Joukkuekilpailun viimeisessä ottelussa Norjaa vastaan taisteli kolmikkomme Bergh, Biese ja Malmberg voitosta aina viimeiseen kaksinpeliin saakka. Norja otti 2-0 -johdon, jonka Suomi tasoitti. Sen jälkeen johti Norja jo 4-2 ja taas kiri Suomi tilanteeseen 4-4. Ratkaisevassa yhdeksännessä pelissä Norja oli kolmannessa erässä parempi lukemin 21-14 ja korjasi voiton lukemin 5-4.

Tässä ottelussa Bergh ja Biese toivat kumpikin kaksi voittoa ja joukkueen kuopus Malmberg oli kuumesairas eikä pystynyt esittämään parasta peliään. Sääli, koska ensimmäinen joukkuevoitto arvokisoissa oli niin lähellä.

Naisjoukkueellemme – Doris Lindblad ja Else-Maj Karhumäki – osallistuminen MM-kisoihin oli ensimmäinen kansainvälinen

koitos. Joukkue pelasi kuusi ottelua Itävaltaa, Englantia, Italiaa Walesia, Ranskaa ja Ruotsia vastaan. Karhumäen erävoitto Italian Marchionnesta oli ainoa positiivinen saavutus.

Henkilökohtaisissa luokissa ylsivät voittoihin vain Bergh, Biese ja Malmberg ensimmäisellä kierroksella I.Montagua, J.Brownia ja R.Youngia vastaan.

Tapasin Boje Berghin ylioppilasluokkamme 50-vuotis-tilaisuudessa alkukesällä. Kyselin häneltä mistä hän sai pingiskärpäsen ja missä ja kuinka harjoiteltiin 40-luvun Helsingissä.

-Kävin "Lärkanissa" – poikakoulua Kaisaniemen kupeessa – ja siellä oli meitä pingispelaajia monta. Pelattiin välitunneilla, ruokatunneilla ja koulun jälkeen viisi päivää viikossa koulun voimistelusalissa. Siitä se lähti liikkeelle.

Siihen aikaan ei ollut suurta yhteistä pingishallia, vaan eri seurat harjoittelivat eri paikoissa lähinnä koulujen voimistelusaleissa muutamana iltatuntina.

- Liityin BK:n jäseneksi 1947 ja pääsin harjoittelemaan silloisten maamme huippupelaajien kanssa. Meillä oli treenipäivät maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin kuudesta kymmeneen Ratakadun kansakoulussa. Pöytälevyt ja pukit piti kantaa voimistelusalien ennen harjoitusten alkua kerrosta alempana olevasta vajasta ja sinne ne piti viedä takaisin harjoitusvuoron jälkeen.

Materiaalipula oli suuri ja mailoja ja palloja oli vaikea saada – sukulaisten ja tuttavien tuomat tuliaiset lähinnä Ruotsista olivat tervetulleita.

- Muistan vielä kuinka iltaisin korjasin rikkoutuneita palloja liimaamalla niitä lennokkiliimalla.

- Erään yksityiskohdan Tukholman ki-soista haluaisin vielä mainita. Eräs Suomes-sa ilmestynyt päivälehti otsikoi voittoani Montagusta seuraavasti: "Bergh johtaa MM-kisoja". Otsikko johtui siitä, että otteluni Ivor Montagua vastaan oli ainoa, joka pelattiin päivää ennen kaksinpelin alkamista, jotta ITTF:n puheenjohtaja ehtisi seuraavan päivän kokouksiin muisteli Boje Bergh ta-pahtumia 50:n vuoden takaa.

Ensimmäiset arvokisamitalit

Vuoden 1949 toinen suuri pingistapahtuma oli ensimmäiset PM-kisat Kööpenhaminassa marraskuussa. Kevään MM-joukkueesta olivat poissa Bergh opiskelujen vuoksi USA:ssa, Biese, Gump-ler ja Karhumäki.

Suomi lähetti kisoihin neljä – Tukholmas-

Boje Bergh oikealla ja Pontus Kajetski voitettuaan SM-kultaa nelinpelissä 1950.

sa jo olleet Kajetski ja Malmberg sekä ensikertalaiset 25-vuotias Torvald Rundberg ja vasta 15-vuotias Ari Huttunen – mies- sekä kaksi – nyt Lindblad pariksi Delice Berg-holm sittemmin Forsten – naispelaajaa.

Naisjoukkueemme oli näitten kisojen suu-rin positiivinen yllättäjä. Tukholmassa tuli kuudesti 0-3 –tappio ja niistä vain yksi erävoitto. Nyt Norja ja Tanska voitettiin selvä-numeroisesti 3-0 ja 3-1 ja tappio tuli Ruotsia vastaan 0-3. Suomelle yllätyshopeaa.

Myös miehemme avasivat voitto- ja mita-litilin arvokisojen joukkuekilpailussa. Voittimme Norjan 5-3 ja saimme pronssimitalin ja revanssin Tukholmassa kärsimällemme tappiolle. Tanskalle ja Ruotsille hävisimme 0-5.

-Ottelu Norjaa vastaan oli kova ja jännit-tävä alusta loppuun saakka, muistaa otte-lus-mukana ollut, nyt juuri 75 vuotta täyttä-nyt aktiivipelaaja Torvald Rundberg, joka on toistaiseksi urallaan voittanut 35 SM- ja 5 PM-kultaa sekä 2 MM-pronssia seniori-, ikämies- että veteraaniluokissa.

- Voitin ensimmäisessä ottelussa Leif Hansenin 2-0 ja varmistin Suomelle otte-lu-voiton kahdeksannessa pelissä kukistamalla Oddvar Siljeholtn suoraan kahdessa erässä. Muista suomalaisista Kajetski toi kaksi voit-toa ja Huttunen yhden jatkaa Torvald Rund-berg.

Myös henkilökohtaisissa luokissa oli ko-tiintuomisina mitaliteita. Hopeaa sai Berg-holm/Lindblad naisten nelinpelissä ja samat pelaajat ylsivät pronssille kaksinpelissä. Nelinpelipronssia voittivat mixedparit Kajets-ki/Lindblad ja Huttunen/Bergholm sekä Malmberg/Rundberg että Huttunen/Kajetski miesten nelinpelissä.

Juniori- ja veteraanitasolla olemme 1900-luvulla voittaneet EM- ja MM-kultaa. Seni-oriluokissa ovat mitalisaavutukset rajoittu-neet PM-kisoihin. Toivottavasti saamme uu-della vuosituuhannella ensimmäiset seniorita-son EM- ja MM-mitalit ja vaikkapa ensim-mäisen osanottajan olympiakisoihin.

Erik Bifeldt

Suomi-Eesti veteraanimaaottelu käytiin tasaisissa merkeissä

*Eipä juuri tasaisemmin voi otte-
lu mennä kuin meni Eestin ja
Suomen välinen veteraanien
pöytätennismaaottelu Tallinnas-
sa lokakuun lopussa. Kun sekä
miesten että naisten kaikki otte-
lut laskettiin yhteen ja ainakin
suomalaisten toimesta tarkastet-
tiin useita kertoja, kävi ilmi, että
isännät olivat voittaneet yhdellä
ottelulla numeroin 26-25. Viral-
lisesti kilpailtavana oli kaksi
kiertopalkintoa, joista miesten
palkinnon otti viimevuotiseen
tapaan Suomi numeroin 22-14
ja naisten taas Eesti totutun
vahvasti voittaen 12-3.*

Veteraanien komeaa rivistöä Eesti-Suomi maaottelussa

Miesten puolella tiukin kilpailu joukkue-
voitosta käytiin 40-vuotiaiden sarjassa, jos-
sa Rein Lindmäe voitti kaikki ottelunsa,
mutta suomalaisryhmä Jukka Ikonen, Kari
Partanen, Risto Pitkänen otti Eestin muista
edustajista tarvittavat voitot, lopputulos
meille 5-4.

M 50-sarjassa isännät kuittasivat. Suoma-
laisjoukkue Christer Malmberg, Kai Meri-
maa, Seppo Reiman joutui lukuisten kolmen
erän otteluiden jälkeen taipumaan numeroin
3-6. Parhaiten onnistui Reiman kahdella
voitolla.

M 60-sarjassa isännät saivat kuparisen
rikki vasta viimeisessä pelissä. 8-1 päätty-

neessä ottelussa tyyliä vieraita olivat Raimo
Nuutinen, Kaj Blomfelt ja Pentti Vihervaara.

Myös 70-vuotiaiden ottelu oli tasainen,
nyt kolmen erän väännot samoin kuin koko-
naisvoitto tulivat vieraille numeroin 6-3.
Suomalaisryhmässä pelasivat Olle Nyman,
Olavi Kunnas sekä Valdemar Kovanko, par-
haiten Kunnas, joka voitti kaikki pelinsä.

Naisten 40-sarjassa Sisko Halttunen ja
Kyllikki Vainikainen kävivät useita tasaisia
kolmen erän otteluita. Lopputulos kuitenkin
tyly 5-0 eestiläisille. Samoin kävi 50-sarjas-
sa Terttu Nurvon ja Raija Santalan.

Ilman voittoja eivät jääneet naisetkaan.
N 60-sarjassa Eeva Eriksson ja Kaija Koso-

nen ratkaisivat ottelunsa hyvällä nelinpe-
liyhteistyöllään voittaen 3-2.

Yleisesti ottaen maaottelusta jäi hyvä
maku, siitäkin huolimatta, että naisten puo-
lella tasaisempia otteluita saadaan varmasti
odotella vielä pitkäänkin. Kumpikin osapuoli
tuntui olevan sitä mieltä, että tälle ottelut-
raditiolle on paikkansa ja ensi vuonna jatke-
taan jälleen Suomessa.

Jarmo Siekkinen

KAUKO TUOMAISEN MUISTOKSI

Kauko Tuomainen siirtyi ajasta iäisyyteen 26.6.1999 Kuopiossa. Kauko syntyi 7.5.1927 Nilsiässä viisilapsisen perheen keskimmäisenä. Perhe muutti Kuopioon tulevan pingismiehen ollessa vielä alle kouluikäinen.

Kauko suoritti veturinkuljettajan tutkinnon ja siirtyi VR:n palvelukseen ensin junanlämmittäjäksi ja myöhemmin veturinkuljettajaksi, josta ammatista jäi myös eläkkeelle.

Avioliittoon Kauko vihittiin vuonna 1958 Mairin kanssa ja perheen tytär Jaana syntyi vuonna 1965. Vaimon poismeno syksyllä 1998 oli Kaukolle kova isku, josta hän ei enää toipunut.

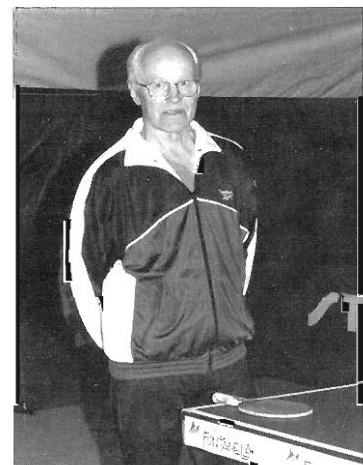
Maalaaminen ja piirtäminen olivat varsinkin nuoremmalla iällä Kaukolle mieluisia harrastuksia. Hänen luonteen tarkkuuttaan kuvaa hyvin serkun, taidemaalari Veijo Tuomaisen vertaus: "Kun itse maalaan mämmyn muutamalla vedolla. Kake keskittyy jokaiseen neulaseen erikseen".

Urheilu oli Kaken sydämessä tärkeällä sijalla. Nuorempana hän harrasti nyrkkeilyä Kuopion Rien-
non riveissä saavuttaen mm. alle 62 kilon sarjassa TULin alokasmestaruuden vuonna 1949. Jatkuva
painon tarkkailu ja laihduttaminen ennen kisoja tuntui kuitenkin työläältä.

Vuonna 1950 tapahtuikin siirtyminen pöytätenniksen pariin, seura oli Kuopion Elo. Ensimmäinen
vuosisiksen kului perusasioiden ja Kaken kuuluisan "altson" hiomisessa. 1960-luvulla, ikämiesjuni-
orina, lisääntyi kilpaileminen ja menestystikin alkoi tulla. Kake voitti SM-pronsssia ikämiesten nelin-
pelissä vuonna 1962 ja kaksinpelissä 1963. TULin mestaruudet tulivat ikämiesten kaksinpelissä vuosi-
na 1962-65 ja nelinpelissä 1962, 1964 ja 1966. Vuonna 1969 hän voitti rautatieläisten PM-kisojen
nelinpelissä hopeaa. Paras saavutus oli kuitenkin kaksinpelin 60-vuotiaiden Suomen mestaruus 1987.
Nelinpelissä tuli vielä SM-hopeaa 70-vuotiaiden sarjassa 1998. VR:n mestaruuksia tuli kaikkiaan kym-
menkunta.

Kauko oli voimakkaasti vaikuttamassa Kuopion Pöytätennisseuran (KuPTS) perustamiseen 1966.
Juniorityö alkoi nuottaa tulosta seuran saanut pysyvän harjoittelupaikan "Luolalla". Kymmenet, ellei
sadat, ovat ne juniorit, jotka ovat käyneet läpi Kaken "altsukoulun". Näin ovat maankuulut savolais-
kierot "spinit" ja "tapot" saaneet alkunsa.

Esa Miettinen

Kauko Tuomainen "Luolalla" viikko
ennen poismenoaan.

SUOMEN PÖYTÄTENNISLIITON JÄSENJÄRJESTELMÄN KEHITTÄMINEN

Nykyinen ja myös tuleva valtionapu liikunnan ja urheilun tukemiseksi tulee perustumaan yhä enemmän kattojärjestöjen alaisessa toiminnassa harrastavien määrään. Tässä asiassa Pöytätennisliitto on muita urheiluliittoja jäljessä mitä tulee harrastustoiminnan niveltämiseen liiton alaiseen toimintaan. Meillä on jäseninä seuroja, joiden henkilöjäsenistä lähes puolet on lisenssipelaajia. Muut harrastajat ovat jotenkin jääneet ilman arvostusta.

Seuraavassa esittelen hallituksen hyväksymän alustavan ehdotuksen liiton uudesta jäsenjärjestelmästä:

- * **Varsinaiset jäsenet:** rekisteröidyt yhdistykset (äänioikeus liittokokouksessa, etuna PT-lehden vuosikerta)
 - yhdistykset, seurat ja kerhot, joilla on vähintään yksi A-lisenssiedustus tai joka osallistuu SPTL:n alaiseen sarjakilpailuun vähintään III-divisioonan tasolla (jäsenmaksu = 300 mk per vuosi)
 - muut rekisteröidyt yhdistykset (jäsenmaksu = 150 mk per vuosi)Henkilökohtainen PT-lehden vuosikerta = 60 mk (lisenssittömät)
- * **(Suomen) kunto ja harrastus (pöytätennis) jäsenet:** rekisteröimättömät yhdistykset tai yhteisöt (ei äänioikeutta, etuna PT-lehden vuosikerta)
 - yhdistykset, seurat ja kerhot, joilla on vähintään yksi A-lisenssiedustus tai joka osallistuu SPTL:n alaiseen sarjakilpailuun vähintään III-divisioonan tasolla (jäsenmaksu = 300 mk per vuosi)
 - yhdistykset, seurat tai kerhot, joilla on vähintään yksi harrastus (H)- lisenssiedustus (jäsenmaksu = 150 mk per vuosi)
 - muut rekisteröimättömät yhdistykset tai yhteisöt (ei jäsenmaksua, esim. nuorisoseurat, nuorisotalot, jne.)Henkilökohtainen PT-lehden vuosikerta = 60 mk (lisenssittömät)
- * **(Suomen) koulu (pöytätennis) jäsenet** (ei äänioikeutta, ei jäsenmaksua, etuna PT-lehden vuosikerta)
 - ala-asteet (kierrekerho)
 - yläasteet (yläkierrekerho)
 - lukiot ("varo kierre" kerho)
 - ammattikoulut
 - muut koulut tai opiskeluyhteisötHenkilökohtainen PT-lehden vuosikerta = 20 mk
- * **(Suomen) tukijäsenet** (ei äänioikeutta)
 - yritysjäsenet (jäsenmaksu = 200 mk, mikäli yritykset eivät jo toimi jossakin muussa SPTL:n alaisessa toiminnassa, etuna PT-lehden vuosikerta)
 - henkilöjäsenet (jäsenmaksu = 100 mk, etuna PT-lehden vuosikerta)

Nykyiset jäsenet

Ala-asteselvityksemme mukaan meillä on n. 1700 ala-astelaista, jotka säännöllisesti harrastavat pöytätennistä koulujensa pöydillä. Todennäköisesti vastaavia lukuja löytyy myös yläasteiden ja lukioiden kohdalla. Kun tähän lisätään jo meneillään oleva yritys-pöytätennis, nuorisotalojen ja nuorisokerhojen harrastus sekä muut yhteisöt, meidän kokonaisluku voi jopa ylittää 10.000. Todettakoon, että mikäli tällainen määrä harrastajia lähitulevaisuudessa voidaan niveltää liiton alaiseen toimintaan, tämä jo tarkoittaa valtiontukea suuruudeltaan noin 700.000-800.000 mk. Tässä meillä on mahdollisuutemme.

Toivotan kaikki tervetulleiksi antamaan lisäpalautetta em. jäsenjärjestelmäkehittelyn suhteen sekä rekrytoimaan uusia jäseniä toimintaamme.

Peter Eriksson

Lyöntilaskentasääntö muuttunut

ITTF:n elokuinen vuosikokous muutti löntilaskentasäännön viimeistä kohtaa (2.15.3) siten, että jos erä on kestänyt 15 minuuttia, löntilaskentaa sovelletaan aina ottelun kaikissa seuraavissa erissä, vaikka sitä ei tuossa erässä olisi käytetty.

Esimerkki selvittää parhaiten tilanteen. Jos molemmilla pelaajilla on 19 pistettä tai enemmän, löntilaskentaa ei — Suomen aikoinaan tekemän sääntömuutosehdotuksen hyväksymisen jälkeen — oteta käyttöön. Tämä oli tarkoituksenmukaista, kun erän loppu oli käsillä, mutta tästä oli seurauksena, että ottelun seuraavissakaan erissä sitä ei käytetty, se kun oli rajattu vain siihen, että edellisessä erässä löntilaskentaa oli siirrytty, ei siihen, että erää oli pelattu 15 minuuttia.

Lyöntilaskenta on siis aloitettava, kun erää on pelattu 15 minuuttia (ellei tilanne ole 19-19 tai enemmän) ja nyt siis myös ottelun seuraavat erät on pelattava löntilaskennalla, jos erä on kestänyt 15 minuuttia, vaikka siinä erässä löntilaskentaa ei olisi siirryttykään.

Muutoksen merkitys on tietysti siinä, että näin joudutetaan huomattavasti kaikkein sitkeimpiä aikaotteluja. Ottelun kaikki erät saattoivat kestää jopa runsaat 20 minuuttia eikä löntilaskentaa siirrytty; nyt se on edessä väijäämättä yhden erän aikarajan rikkomisen jälkeen.

Matti Kolppanen
Sääntöjaosto

LIITOSTA TIEDOKSI

Junioritiimille uudet valmentajat

Junioritiimin valmentajiksi tälle kaudelle on nimetty **Pekka Nieminen** Puistolän Pyrystä, **Jyri Nyberg** TIP-70:stä, **Henri Söderström** KOO-VEE:stä ja **Mika Tuomola** PT 75:stä.

Liitolle uusi logo

Liitolle on hyväksytty uusi logo, jonka näet ohessa. Logon on suunnitellut porilainen lääkäri **Juha Matti Seppä**, jonka haastattelu seuraavassa lehdessä. Logoa pidettiin erinomaisena nykyaikaisuudessaan ja uutta, iloista pingisilmettä antavana. Logo tulee vähitellen syrjäyttämään entisen logon liiton materiaaleissa ja näkymään myös muualla, missä logon on tarpeellista näkyä. Juha palkittiin ehdotuksestaan taidelasilla ja liiton uudella videolla. Toiseksi kisassa sijoitui vantaalainen lukiolainen **Nora Wegelius**, joka palkittiin niinikään videolla ja pienellä rahasummalla. Noran ehdotusta tullaan käyttämään junnujen ja nuorten tapahtumissa ja niihin liittyvissä yhteyksissä.

Lämpimät kiitokset kaikille logokilpailuun osallistuneille!

Ansiomerkkisäännöt

Tässä tiedoksi liiton ansiomerkkisäännöt. Ansiomerkin ojentaminen on yksi tapa onnitella, kiittää ja huomioida pöytätennistyössä ansioitunutta henkilöä esim. tämän merkkipäivänä, seuran yhteisessä tilaisuudessa jne. Anomuslomakkeita saa liiton toimistosta.

Suomen Pöytätennisliitolla on kolme eri tasoista ansiomerkkiä, joita voidaan myöntää anomuksesta liittohallituksen päätöksellä seuraavien perusteiden:

Pronssinen ansiomerkki voidaan myöntää henkilölle, joka on ansiokkaasti toiminut paikallisen pöytätenniksen hyväksi.

Hopeinen ansiomerkki voidaan myöntää henkilölle, joka on ansiokkaasti toiminut maamme pöytätenniksen hyväksi joko seura- tai liittotasolla.

Kultainen ansiomerkki voidaan myöntää henkilölle, joka on erittäin ansiokkaasti toiminut maamme pöytätenniksen hyväksi joko liitto- tai kansainvälisellä tasolla.

Ansiomerkit ovat maksullisia, pronssinen 300 mk, hopeinen 400 mk ja kultainen 500 mk, ja ne maksaa aina anoja- tai esittäjätaho.

Ansiomerkit anotaan kirjallisesti liitosta saatavalla lomakkeella ja anomus osoitetaan liittohallitukselle.

Liiton omat nettisivut aukeavat pian!

Liiton pitkään valmisteilla olleet nettisivut aukeavat uuden vuosituhannen kunniaksi heti ensi vuoden alussa, osoite on www.sptl.fi Sivujen sisältöä kehitetään luonnollisesti edelleenkin, mutta nyt jo voidaan todeta, että sivujen yksi päätarkoitus on antaa lajistamme tietoa myös netissä käyville lajin ulkopuolisille ja saada heidät innostumaan pöytätenniksen harrastamisesta. Täten esim. kilpailutulosten julkaiseminen ei kuulu - ainakaan vielä tässä vaiheessa - sivujen pääasioihin. Mutta käypä tutustumassa sivuihin heti 1.1.2000 jälkeen!

Sinustako Pöytätennis-lehden ilmoitushankkija?

Etsimme Pöytätennis-lehdelle tehokasta ilmoitushankkijaa. Oletko suhteita omaava "supliikkimies" tai -nainen ja haluat pientä lisäansiota? Jos tunnet asian omaksesi, ota yhteyttä joko Kirsti Strohmayeriin, puh. (09) 877 1257 tai Asko Rasiseen, puh. k. (09) 813 8268 tai 0400 444 779.

Liiku -99 messut Turussa

Lokakuun alussa Turun messukeskuksessa pidetyt Liiku-99 messut keräsivät yli 7.500 tyytyväistä kävijää. Liitto oli messuilla mukana TPTS:n ja MN-Pingiksen tukena ja osastollamme oli jatkuva jono innokkaita pingiksen kokeilijoita. Toivotaan heistä löytyvän myös uusia lajin harrastajia!

Eindhovenin MM-videoita tilattavissa

Eindhovenissa keväällä pidetyistä henkilökohtaisista MM-kilpailuista voi tilata vide-

oita erikseen kustakin luokasta joko internetin kautta osoitteesta www.ReflexSports.com, sähköpostiosoitteesta videos@reflexsports.com tai postitse osoitteella Reflex Sports, 3231 Ocean Park Blvd 216, Santa Monica, California 90405. Videot maksavat 39 \$/kpl ja alle 100 \$ tilaukseen lisätään lähetyskulut 10 \$.

Veteraanien MM-kilpailut Kanadassa

Veteraanit kilpailevat 10. kerran MM-titteleistä ensi vuoden toukokuun 21.-27. päivinä Vancouverissa Kanadassa. Matkaa sinne suunnittelevien kannattaa olla yhteydessä Kai Merimaahan Lahdessa, puh. k. (03) 778 4340 ja 0500 570 180.

PIKKU UUTISIA

Tuplailoa!

Markkinointivaliokunnan Mäns Holmbergille ja kihlatulleen Tanjalle syntyi 16. elokuuta kaksoset, tyttö ja poika. Danielaksi ristitty tyttö painoi 2110 gr ja oli 45 cm pitkä, Erik poikana pisti hieman paremmaksi luvuilla 2780 gr ja 47 cm. Elämä muuttui tuplailon myötä täysin ja niinpä ajankäyttö muuhun kuin perhe-elämään on Mänsillä tätänykyä ns. "kortilla". Onnea Mänsille ja Tanjalle vielä näin lehdenkin välityksellä!

Pronssinen ansiomerkki Lauri Lehtiölle

Hallitus on myöntänyt Simpeleen Vesan Lauri Lehtiölle pronssisen ansiomerkin tämän yli 40 vuotta kestäneestä ansiokkaasta pingistyöstä seuratasolla. SiVeläiset ojensivat merkin Laurille tämän täyttäessä 70 vuotta 2. lokakuuta. Lämpimät onnitelut sekä ansiomerkistä että pyöreistä vuosista näin jälkikäteen!

KOO-VEE 70 vuotta

Liiton tamperelainen jäsenseura KOO-VEE tuli marraskuussa kunnioitettavaan 70 vuoden ikään ja juhli merkkipäiväänsä Hakametsän jäähallin tiloissa Tampereella 12.11. Liitto muisti seuraa onnitelussähkeellä.

WORLD NEWS

CR-system Combi Revolution

STIGA has now managed to combine speed and touch in the same blade. The CR-system is a revolution in the blade-technology.

The front part of the blade is UV-finished, which yields a reasonably increased speed to the ball (at least 21% faster than a conventional blade).

SPEED

The front part of the blade is UV-finished, in order to generate maximum speed.

TOUCH

Un-treated surface to preserve the genuine "STIGA-touch".

STIGA's CR blades are UV-finished high-technologically.

moved forward. Together with the CR-system it becomes an unbeatable combination.

CR SYSTEM

Increased speed with maintained "STIGA-touch"

PATENT

STIGA®

BERNER

 www.berner.fi/sport

KILPAILUNURKKA

Kilpailuvaliokunnan tehtäväjako

Kilpailuvaliokunnan eri tehtävät jakaantuvat seuraavasti: vetäjänä toimii **Terho Pitkänen** (puh. 050 2097), luokitus-, sijoitus- ja GP-pisteitä laskee **Juha Suotmaa** (040 511 8166), hän hoitaa myös luokkanousuilmoitukset ja kalenteriasiat. Miesten rankinglistan laatii **Kimmo Arenius** (040 727 2261), naisten ja tyytöjen **Hannu Hyyppä** (09-451 4775), ikämiesten **Markku Ruotsalainen** (050 586 1832) ja poikien **Taneli Keinonen** (09-877 1258).

Sarjajaoston puheenjohtajana toimii **Raimo Virtanen** (0400 955 931) hoitaa myös I, II ja IV divisioonan asioita, III divisioonaa hoitaa **Erkki Puranen** (0500 449 792). Miesten mestaruussarja-asiat kuuluvat **Erkki Enströmille** (09-8577 5536) ja naisten **Lauri S. Miettiselle** (040 510 4297).

Luokkanousuja

C-luokkaan

13.9.99	Matti Launonen, KuPTS
20.9.	Ksenia Upinina, White Light
	Victoria Birjukova, White Light
10.10.	Heikki Mäenpää, SeSi
18.10.	Jani Jormanainen, PT Espoo
1.11.	Ilkka Volotinen, JoPi
15.11.	Niko Ahtosalo, HP
15.11.	Markku Nykänen, Xircom

B-luokkaan

20.9.	Ali Tikkanen, NuPS
25.10.	Pasi Aallonen, LPTS
	Keijo Winte, Xircom
14.11.	Henri Laasanen, JysRy
15.11.	Tuomas Tiittala, PT Espoo

A-luokkaan

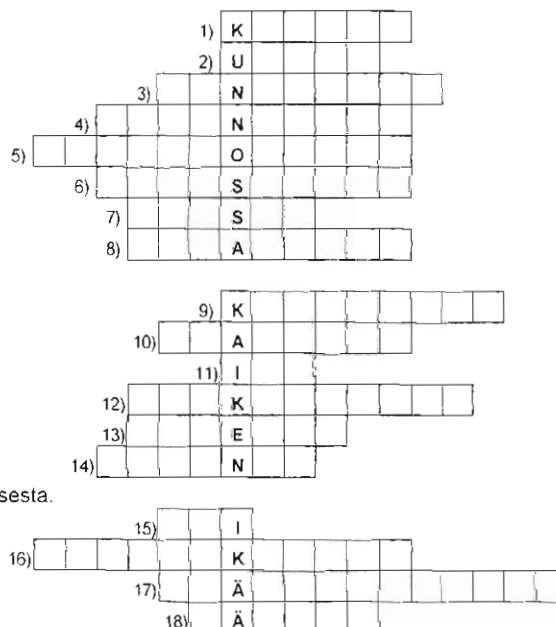
25.10.	Peter Heikkerö, Maraton
	Tuomas Hiltunen, Pallas

Naisten A-luokkaan

25.10.	Anniina Hirvonen, PuPy
	Laura Varpula, TIP-70

KUNNOSSA KAIKEN IKÄÄ -visailu

- 1) Pyöräilijän turvana.
- 2) Liikuntamuoto, joka sopii hyvin nivelvaivaisille.
- 3) Lisää notkeutta
- 4) Alentuu säännöllisellä, kohtuullisella liikunnalla.
- 5) Sairaus, jota hyppyjä sisältävä liikunta ehkäisee.
- 6) Paranee kuntosaliharjoittelulla ja jumpalla.
- 7) Seurallinen liikuntamuoto, joka vahvistaa luustoa.
- 8) Ominaisuus, joka kehittyy liikunnassa ja ehkäisee kaatumisia.
- 9) Kehittyy pitkällä kävely-, hiihto- ja pyörälenkeillä.
- 10) Ikääntyvillä yleinen sairaus, jonka riskiä liikunta pienentää.
- 11) Liikunnassa toivottavasti aina mukana.
- 12) Virkistää työpäivän keskellä.
- 13) Kiireisen ihmisen vaiva, jota liikunta yleensä helpottaa.
- 14) Liikunnan lisäksi yksi terveen elämän peruspilareista.
- 15) Vuorokausirytmien tärkeä osa, joka usein paranee liikunnan vaikutuksesta.
- 16) Tehokasta hyötyliikuntaa.
- 17) Terveystien kannalta tärkeää liikuntaharrastuksessa.
- 18) Helpoin liikuntamuoto useimmille suomalaisille.

1) kypärä, 2) ummi, 3) kengitykset, 4) verensokeri, 5) osteoporoosi, 6) lihavoima
7) tassit, 8) tassit, 9) kengitykset, 10) diabeetti, 11) ummi, 12) takajumppa,
13) stressi, 14) ravinto, 15) ummi, 16) porrasikäly, 17) säännöllisyys, 18) kävely.

Nappulaliiga 31.10.1999 Pöytätennisiitto, Helsinki

Poikien joukkuekilpailu (13 joukkuetta)

1. TIP-70 (Timo Tamminen, Jiri Pekkonen)
2. KePTS (Jesse Kuokkanen, Sami Kuijala, Tuomo Mantere)
3. TuKa (Ilkka Härmälä, Jami Karros)
4. HP (Tuomas Uski, Marko Närhi, Juuso Forsell)
5. PuPy (Toni Soine, Joonas Kyllönen)
6. Westika (Otso Sarvasmaa, Tapio Viita-aho)
7. PuPy 2 (Olli Lepikko, Kalle Jokio)
8. PuPy 3 (Samuli Olkkonen, Daniel Chazanfari)
9. PT Espoo (Otto Salmenkivi, Olli Tanskanen, Tuomo Salmenkivi)
10. TIP-70 2 (Jaakko Oravasaari, Vili Oksanen)
11. PT Espoo 2 (Marko Lehto, Riku Vanhanen)
12. PT Espoo 3 (Ilkka Muukkonen, Jan Armon)
13. ToTe (Ilkka Nikunen, Juho Levo)

Finaali:

TIP-70 - KePTS	3-1		
Jiri Pekkonen - Sami Kuijala	10-21, 18-21	0-1	
Timo Tamminen - Tuomo Mantere	21-6, 21-8	1-1	
Tamminen/Pekkonen - Kuijala/Kuokkanen	21-10, 25-23	2-1	
Timo Tamminen - Sami Kuijala	21-6, 21-14	3-1	

Ottelu kolmannelta sijasta:

TuKa - HP	3-1		
Ilkka Härmälä - Tuomas Uski	21-6, 21-9	1-0	
Jami Karros - Marko Närhi	10-21, 14-21	1-1	
Härmälä/Karros - Uski/Forsell	21-16, 21-16	2-1	
Ilkka Härmälä - Marko Närhi	21-13, 22-20	3-1	

Semifinaalit:

TIP-70 - TuKa	3-1		
Timo Tamminen - Jami Karros	21-5, 21-12	1-0	
Jiri Pekkonen - Ilkka Härmälä	19-21, 21-10, 16-21	1-1	
Tamminen/Pekkonen - Härmälä/Karros	21-8, 21-7	2-1	
Timo Tamminen - Ilkka Härmälä	21-18, 21-13	3-1	

KePTS - HP

3-1			
Tuomas Mantere - Marko Närhi	14-21, 19-21	0-1	
Sami Kuijala - Juuso Forsell	21-16, 21-14	1-1	
Kuujala/Kuokkanen - Forsell/Uski	21-6, 21-11	2-1	
Sami Kuijala - Marko Närhi	21-15, 21-19	3-1	

Tyttöjen joukkuekilpailu (4 joukkuetta)

1. PuPy (Sanna Pelli, Sari Hakala, Marika Hietala)
2. HP (Kirsi Kaukiainen, Minna Koskela, Henna Närhi)
3. TIP-70 (Hanna Nyberg, Emma Rosendahl)
4. PuPy 2 (Kia Strandström, Tytti Jussila)

Finaali:

PuPy - HP	3-0		
Sanna Pelli - Kirsi Kaukiainen	21-18, 21-6	1-0	
Sari Hakala - Minna Koskela	21-13, 21-8	2-0	
Pelli/Hietala - Koskela(?) / Närhi	21-17, 21-15	3-0	

Ottelu kolmannelta sijasta:

TIP-70 - PuPy 2	3-2		
Hanna Nyberg - Kia Strandström	21-16, 21-10	1-0	
Emma Rodendahl - Tytti Jussila	13-21, 13-21	1-1	
Nyberg/Rosendahl - Strandström/Jussila	20-22, 21-13, 18-21	1-2	
Hanna Nyberg - Tytti Jussila	21-16, 21-9	2-2	
Emma Rodendahl - Kia Strandström	21-19, 21-11	3-2	

Semifinaalit:

PuPy - TIP-70	3-0		
Sanna Pelli - Emma Rodendahl	21-5, 21-5	1-0	
Marika Hietala - Hanna Nyberg	21-6, 21-18	2-0	
Pelli/Hakala - Nyberg/Rosendahl	21-4, 21-9	3-0	

HP - PuPy 2

3-0			
Minna Koskela - Tytti Jussila	21-5, 21-8	1-0	
Henna Närhi - Kia Strandström	21-12, 21-10	2-0	
Koskela/Kaukiainen - Jussila/Strandström	21-8, 21-7	3-0	

Poikien kaksinpeli (31 osallistujaa)

1. Timo Tamminen TIP-70
2. Toni Soine PuPy
3. Riku Nevalainen JoPi
3. Sami Kuijala KePTS

JATKOCUP

Finaali

Timo Tamminen TIP-70 - Toni Soine PuPy	21-11, 21-12
--	--------------

Semifinaalit

Timo Tamminen - Riku Nevalainen JoPi	21-16, 21-15
Toni Soine - Sami Kuijala KePTS	21-13, 21-13

Kvartat

Timo Tamminen - Jiri Pekkonen TIP-70	21-17, 21-18
Riku Nevalainen - Ilkka Härmälä TuKa	21-13, 21-15
Sami Kuijala - Otso Sarvasmaa Westika	21-15, 21-16
Toni Soine - Jarkko Ahtiainen KuPTS	21-14, 21-9

Tyttöjen kaksinpeli (12 osallistujaa)

1. Sanna Pelli PuPy
2. Sari Hakala PuPy
3. Minna Koskela HP
3. Marika Hietala PuPy

JATKOCUP

Finaali

Sanna Pelli PuPy - Sari Hakala PuPy	21-23, 21-16, 21-16
-------------------------------------	---------------------

Semifinaalit

Sanna Pelli - Minna Koskela HP	21-8, 21-8
Sari Hakala - Marika Hietala PuPy	21-13, 21-13

Kvartat

Minna Koskela - Kirsi Kaukiainen HP	22-20, 21-6
Marika Hietala - Henna Närhi HP	21-12, 21-19

BC-SM 23-24.10.1999 PT Espoo, Espoo

Miesten B-luokka (50 startannutta)

1. Peter Heikkerö Maraton
2. Tuomas Hiltunen Pallas
3. Kai Ollikainen NuPS

3. Vesa Lappi Westika

Finaali

Peter Heikkerö - Tuomas Hiltunen 21-14, 21-7

Semifinaalit

Peter Heikkerö - Kai Ollikainen 21-15, 21-10
Tuomas Hiltunen - Vesa Lappi 14-21, 22-20, 21-18

Kvartat

Kai Ollikainen - Mika Pasanen 21-13, 21-16
Peter Heikkerö - Pekka Laiho 15-21, 21-16, 21-14
Tuomas Hiltunen - Hannu Hyyppä 24-22, 21-19
Vesa Lappi - Ali Tikkanen 21-18, 21-15
Petri Keivaara - Jani Jormanainen PT Espoo 21-6, 21-12

Miesten C-luokka (48 startannutta)

1. Pasi Aallonen LPTS
2. Keijo Winte Xircom
3. Jukka Kalliokoski SeSi
3. Juha Rimpiläinen HaTe

Finaali

Pasi Aallonen - Keijo Winte 21-19, 23-25, 21-19

Semifinaalit

Keijo Winte - Juha Rimpiläinen 21-19, 12-21, 21-16
Pasi Aallonen - Jukka Kalliokoski 21-10, 21-19

Kvartat

Juha Rimpiläinen - Mauri Nykänen 21-11, 24-22
Keijo Winte - Pekka Häiväläinen 21-15, 21-18
Pasi Aallonen - Mikko Hänninen 21-6, 20-22, 21-11
Jukka Kalliokoski - Jari Auvinen 21-18, 21-8

Miesten B-nelinpeli (30 startannutta paria)

1. Pekka Laiho/Jouni Komulainen MPS/Westika
2. Peter Heikkerö/Mikael Blomfeldt Maraton/TPTS
3. Georg Richardsson/Vesa Lappi KoKu/Westika
3. Jukka Heino/Antti Kirveskari TuTo

Finaali

Pekka Laiho/Jouni Komulainen - Peter Heikkerö/Mikael Blomfeldt 25-23, 21-11

Semifinaalit

Pekka Laiho/Jouni Komulainen - Georg Richardsson/Vesa Lappi 21-13, 21-16
Peter Heikkerö/Mikael Blomfeldt - Jukka Heino/Antti Kirveskari 21-6, 21-17

Kvartat

Georg Richardsson/Vesa Lappi - Hannu Hyyppä/Jukka Nieminen 21-19, 21-17
Pekka Laiho/Jouni Komulainen - Pasi Aallonen/Teppo Rantanen 21-15, 21-18
Peter Heikkerö/Mikael Blomfeldt - Jani Anttila/Petri Keivaara 21-9, 21-9
Jukka Heino/Antti Kirveskari - Arto Parkkonen/Keijo Winte 21-15, 21-17

Miesten C-nelinpeli (23 startannutta paria)

1. Jukka Kalliokoski/Juha Rimpiläinen SeSi/HaTe
2. Jukka Heino/Jorma Kuljunlahti TuTo/KontU
3. Arto Parkkonen/Keijo Winte TuPy/Xircom
3. Pekka Räsänen/Heikki Lukka PT Espoo/PT-Pingis

Finaali

Jukka Kalliokoski/Juha Rimpiläinen - Jukka Heino/Jorma Kuljunlahti 21-17, 21-19

Semifinaalit

Jukka Heino/Jorma Kuljunlahti - Pekka Räsänen/Heikki Lukka 22-20, 21-15
Jukka Kalliokoski/Juha Rimpiläinen - Arto Parkkonen/Keijo Winte 21-11, 16-21, 21-12

Kvartat

Jukka Heino/Jorma Kuljunlahti - Pasi Aallonen/Teppo Rantanen 21-9, 18-21, 21-12
Pekka Räsänen/Heikki Lukka - Mauri Nykänen/Markku Nykänen 22-20, 19-21, 21-16
Arto Parkkonen/Keijo Winte - Juho Jokiniemi/Jussi Pikkarainen 21-11, 21-10
Jukka Kalliokoski/Juha Rimpiläinen - Tapio Ojansivu/Jouni Parikka 21-9, 21-17

Naisten B-luokka (9 startannutta)

1. Anniina Hirvonen PuPy
2. Laura Varpula TIP-70
3. Eeva-Liisa Hiltunen Westika
3. Petra Nieminen PuPy

Finaali

Anniina Hirvonen - Laura Varpula

Semifinaalit

Anniina Hirvonen - Eeva-Liisa Hiltunen 21-13, 21-8
Laura Varpula - Petra Nieminen 21-15, 20-22, 21-13

Naisten B-nelinpeli (4 startannutta paria)

1. Päivi Kinnunen/Eeva-Liisa Hiltunen MPS/Westika
2. Petra Nieminen/Noora Nieminen PuPy
3. Tarja Melin/Katrin Looke Westika/PT Espoo
3. Laura Varpula/Miia Ropponen TIP-70

Finaali

Päivi Kinnunen/Eeva-Liisa Hiltunen - Petra Nieminen/Noora Nieminen 21-10, 21-12

Semifinaalit

Päivi Kinnunen/Eeva-Liisa Hiltunen - Tarja Melin/Katrin Looke 21-12, 21-12
Petra Nieminen/Noora Nieminen - Laura Varpula/Miia Ropponen 21-18, 22-20

MIESTEN SM-SARJA, Runkosarjan lopputilanne

Järvenpää	7	7	0	0	42-6	14
Wega	7	4	2	1	36-24	10

TIP-70	7	4	1	2	33-28	9
PT 75	7	3	1	3	32-28	7
Stiga	7	2	2	3	27-31	6
LPTS	7	2	1	4	28-35	5
TuKa	7	1	2	4	21-37	4
KuPTS	7	0	1	6	11-41	1

NAISTEN SM-SARJA Sarjatilanne syyskierroksen jälkeen

1. PuPy	7	7	0	21-2	14
2. Maraton	7	6	1	20-3	12
3. MPS	7	5	2	15-9	10
4. HUT	7	4	3	12-14	8
5. TIP-70	7	3	4	12-15	6
6. VehVi	7	1	6	8-18	2
7. Westika	7	1	6	6-18	2
8. PT Espoo	7	1	6	4-19	2

Eurooppa Liiga 2.-3.10.1999 Luxemburg

Suomen ottelut:

Suomi - Irlanti	4-2		
Kontala - Cowan J.	21-18,21-13	1-0	
Valasti - Slevin C.	19-21,18-21	1-1	

Räsänen - Fitzgerald B.	21-16,21-11	2-1	
Kontala/Räsänen - Cowan/Slevin	19-21,19-21	2-2	
Kontala - Slevin C.	21-13,21-18	3-2	
Räsänen - Cowan J.	21-13,21-15	4-2	

Suomi - Hollanti	1-4		
Valasti - Chen S.	21-18,18-21,21-19	1-0	
Kontala - Yu K.	18-21,20-22	1-1	
Räsänen - Smajic N.	17-21,17-21	1-2	
Valasti/Kontala - Sliepen/Yu	11-21,16-21	1-3	
Valasti - Yu	13-21,14-21	1-4	

Suomi - Luxemburg	4-1		
Kontala - Caenaro S.	21-19,21-7	1-0	
Valasti - Raison J.	11-21,22-20,21-17	2-0	
Räsänen - Wintersdorff D.	21-19,21-11	3-0	
Kontala/Räsänen - Raison/Wintersdorff	20-22,21-11,18-21	3-1	
Kontala - Raison J.	21-15,21-19	4-1	

Suomi - Norja	0-4		
Valasti - Moldovan I.	14-21,14-21	0-1	
Räsänen - Erlandsen G.	16-21,16-21	0-2	
Kontala - Winther St.	15-21,19-21	0-3	
Valasti/Kontala - Moldovan/Erlandsen	17-21,21-15,14-21	0-4	

Suomi - Hollanti 4-0 (W.O.)

HUIPPUTARJOUS PINGIS-CENTERISTÄ -50%

Erä Friendship 729 Super Fx Mailaa

Nto 240:- (Ovh 480:-)

PINGIS-CENTER OY

Koroistentie 6 E-talo 00280 Helsinki puh:09-41146147

Aukioloajat: Tiistai-torstai klo 12-16.00

Rakas joulupukki, tuo
minulle matkapuhelin,
jossa on pierilasku.

Soneran GSM-liittymään saat GSM Saldosopimuksen, joka pitää matkapuhelinlaskusi kurissa. Se tekee matkapuhelimesta turvallisen joululahjan. Sonera GSM Saldosopimuksen kytkentämaksu on 24,40 markkaa ja kuukausimaksu 10 markkaa. Kysy lisää meiltä.

TIETOTEKNIikka- ja MATKAPUHELINPALVELUT

Järvenpää:
Asemanaukio 4 A 4
04400 JÄRVENPÄÄ
Puh. 09- 2710566
Fax. 09- 2715320

Kerava:
Aleksiskiventie 3-5
04200 KERAVALA
Puh. 09- 2944622
Fax. 09- 2742214

sonera

[Www.sdi.fi](http://www.sdi.fi)